

ספר ישעיה

זערוך בסייעתא דשמיא

ע"י מ. הורן

054-8419022

זוזון ישעיהו בן אמוץ אשר זוהה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם אוזו יוזקיהו מלכי
יהודה שמעו שבמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר
בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי ידע שור קנהו
וזמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא
התבונן הוי גוי זוטא עם כבד עון זרע מרעים
בנים משוזיתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש
ישראל גזרו אזור על מה תכו עוד תוסיפו סרה
כל ראש לזולי וכל לבב הוי מכף רגל ועד ראש
אין בו מתם פצע וזבורה ומכה טריה לא זרו ולא
זובשו ולא רככה בשמן ארצכם שממה עריכם
שרפות אש אדמתכם לנגדכם זרים אכלים אתה
ושממה כמהפכת זרים וגותרה בת ציון כסכה
בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה לולי יהוה
צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו
לעמרה דמינו
שמעו דבר יהוה קציני סדם האזינו תורת אלהינו
עם עמרה למה לי רב זבזיכם יאמר יהוה
שבעתי עלות אילים וזלב מריאים ודם פרים
וכבשים ועתודים לא זופצתי כי תבאו לראות פני
מי בקש זאת מידכם רמס זוצרי לא תוסיפו הביא

מנוזת שוא קטרת תועבה היא לי זודש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און ועצרה זודשיכם
ומועדרכם שינאה נפשי היו עלי לטרוז נלאיתי
נשא ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי
תרבו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו רוזצו
הזכו הסירו רע מעלליכם מגגד עיני זודלו הרע
למדו היטב דרשו משפט אשרו זמוץ שפטו יתום
ריבו אלמנה

לכו נא וגוכוזה יאמר יהוה אם יהיו זוטאיכם
כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר
יהיו אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו ואם
תמאנו ומריתם זורב תאכלו כי פי יהוה
דבר איכה היתה לזונה

קריה נאמנה מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה
מרצזים כספך היה לסיגים סבאך מהול במים
שריך סוררים וזברי גנבים כלו אהב שזוד ורדף
שלמנים יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא
אליהם לכן נאם האדון יהוה

צבאות אביר ישראל הוי אנזום מצרי ואנקמה
מאויבי ואשיבה ידי עליך ואצרף כבר סיגך
ואסירה כל בדיליך ואשיבה שפטיך כבראשנה

ויעצרך כבתוולה אזורי כן יקרא לך עיר הצדק
קריה נאמנה ציון במשפט תפודה ושביה בצדקה
ושבר פשעים וזוטאים יזודו ועזבי יהוה יכלו כי
יבשו מאילים אשר זומרתם ותזפרו מהגנות אשר
בוזרתם כי תהיו כאלה נבלת עלה וכגנה אשר
מים אין לה והיה הזוסן לזערת ופעלו לניצון
ובערו שניהם יזודו ואין מכבה

הדבר אשר זזתה ישעיהו בן אמוץ על יהודה
וירושלם והיה באזורית הימים נכון יהיה הר בית
יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונזרו אליו כל
הגוים והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל
הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכיו ונלכה
בארזותיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה
מירושלם ושפט בין הגוים והוכיזו לעמים רבים
וכתתו זרבותם לאתים וזניתותיהם למזמרות לא
ישא גוי אל גוי זרב ולא ילמדו עוד
מלזומה

בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה כי נטשתה עמך
בית יעקב כי מלאו מקדם וענגנים כפלשתים
ובילדי נכרים ישפיקו ותמלא ארצו כסף וזהב
ואין קצה לאצרתיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה

למרכבתיו ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו
ישתזוו לאשר עשו אצבעתיו וישזו אדם וישפל
איש ואל תשא להם בוא בצור והטמן בעפר
מפני פוזר יהוה ומהדר גאנו עיני גבהות אדם
שפל וישזו רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא

כי יום ליהוה עבאות על כל גאה ורם ועל כל
נשא ושפל ועל כל ארזי הלבנון הרמים והנשאים
ועל כל אלוני הבשן ועל כל ההרים הרמים ועל
כל הגבעות הנשאות ועל כל מגדל גבה ועל כל
זומה בצורה ועל כל אניות תרשיש ועל כל
שכיות הזומדה וישזו גבהות האדם ושפל רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא והאלילים
כליל יזולף ובאו במערות צרים ובמזלות עפר
מפני פוזר יהוה ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ
ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת
אלילי זהבו אשר עשו לו להשתזות לזפר פרות
ולעטלפים לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים
מפני פוזר יהוה ומהדר גאנו בקומו לערץ הארץ
זודלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה
נזשב הוא כי הגה

האדון יהוה עבאות מסיר מירושלם ומיהודה
משען ומשענה כל משען לזום וכל משען מים
גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן שר
זומשים ונשוא פנים ויועץ וזכם זורשים ונבון לזוש
ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בם ונש
העם איש באיש ואיש ברעהו ירהבו הנער באקן
והנקלה בנכבד כי יתפש איש באזויו בית אביו
שמלה לכה קצין תהיה לנו והמכשלה הזאת
תזות ירך ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה זוש
ובביתי אין לזום ואין שמלה לא תשימני קצין עם
כי כשלה ירושלם ויהודה נפל כי לשונם
ומעלליהם אל יהוה למרות עני כבודו הכרת
פניהם ענתה בם וזטאתם כסדם הגידו לא כוזרו
אוי לנפשם כי גמלו להם רעה אמרו צדיק כי
טוב כי פרי מעלליהם יאכלו אוי לרשע רע כי
גמול ידיו יעשה לו עמי נגשיו מעולל ונשים משלו
בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארזותיך
בלעו נצב לריב יהוה
ועמד לדין עמים יהוה במשפט יבוא עם זקני עמו
ישריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם
מלכם תדכאו עמי ופני עניים תטונו נאם אדני

יהוה עבאות ויאמר יהוה
יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה טוות גרון
ומשקרות עינים הלך וטפוף תלכנה וברגליהם
תעכסנה ושפוז אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהן
יערה ביום ההוא יסיר
אדני את תפארת העכסים והשביסים והשהרנים
הנטיפות והשירות והרעלות הפארים והצעדות
והקשרים ובתי הנפש והלזשים הטבעות ונזמי
האף המזלצות והמעטפות והמטפוזות והזוריטים
והגלנים והסדינים והצניפות והרדידים והיה תזות
בשם מק יהיה ותזות זוגורה נקפה ותזות מעשה
מקשה קרוזה ותזות פתיגיל מוזגרת שק כי תזות
יפי מתוך בזורב יפלו וגבורתך במלחמה ואנו
ואכלו פתוזיה ונקתה לארץ תשב והזוזיקו שבע
נשים באיש אזור ביום ההוא לאמר לזמנו נאכל
ושמלתנו זלבש רק יקרא שמך עלינו אסף
זורפתנו ביום
ההוא יהיה צמוז יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ
לגאון ולתפארת לפליטת ישראל והיה הנשאר
בציון והזותר בירושלם קדוש יאמר לו כל
הכתוב לזויים בירושלם אם רזק אדני את צאת

בנות ציון ואת דמי ירושלם ידיזו מקרבה ברוז
משפט וברוז בער וברא יהוה על כל מכון
הר ציון ועל מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש
להבה לילה כי על כל כבוד זופה וסכה תהיה
לצל יומם מוזרב ולמוזסדה ולמסתור מזרם
וממטר
נא לדידי שירת דודי לכרמו כרם היה לדידי
בקרן בן שמן ועזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן
מגדל בתוכו וגם יקב וזעב בו ויקו לעשות ענבים
ויעש באשים ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה
שפטו נא ביני ובין כרמי מיה לעשות עוד לכרמי
ולא עשיתי בו מדוע קויתי לעשות ענבים ויעש
באשים ועתה אודיעה נא אתכם את אשר אני
עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו
והיה למרמס ואשיתו בתה לא יזמר ולא יעדר
ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר
עליו מטר כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש
יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפוז
לצדקה והנה צעקה
הוי מגיעי
בית בבית שדה בשדה יקריבו עד אפס מקום
והושבתם לבדכם בקרב הארץ באוני יהוה

צבאות אם לא בתים רבים לשמה יהיו גדלים
וטובים מאין יושב כי עשרת צמדי כרם יעשו בת
אזות וזרע זומר יעשה איפה
הוי
משכימי בבקר שחר ירדפו מאזורי בצעף יין
ידליקם והיה כנור ונבל תף וזוליל ויין משתיהם
ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו
לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מהי רעב והמונו
צוה צמא לכן הרזיבה שאול נפשה ופעה פיה
לכלי זק וירד הדרה והמונה ושאוה ועל בה
וישזו אדם וישפל איש ועיני גבהים תשפלנה
ויגבה יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש
בצדקה ורעו כבשים כדברם וזרבות מוזים גרים
יאכלו
הוי משכי העון בזובלי
השוא וכעבות העגלה זוטאה האמרים ימהר
יוזשה מעשהו למען נראה ותקרב ותבואה עצת
קדוש ישראל ונדעה
הוי
האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים זושך
לאור ואור לזושך שמים מר למתוק ומתוק
למר
הוי זוכמים בעיניהם ונגד
פניהם נבנים
הוי
גבורים לשדתות יין ואנשי זייל למסך שחר

מצדיקי רשע עקב שזוד ועדקת צדיקים יסירו
מבניו לכן כאכל קש לשון אש
וושש להבה ירפה שרשם כמק יהיה ופרוזם
כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה צבאות ואת
אמרת קדוש ישראל נאצו על כן זורה אף יהוה
בעמו ויט ידו עליו ויכהו וירגזו ההרים ותהי
גבלתם כסוזה בקרב זוזות בכל זאת לא שב אפו
ועוד ידו גטויה ונשא גס לגוים מרזוק ושרק לו
מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא אין עיף ואין
כושל בו לא יזום ולא יישן ולא נפתחו אזור זולציו
ולא נתק שרוך געליו אשר זוציו שזנזים וכל
קשתתיו דרכות פרסות סוסיו כצר זושבו וגלגליו
כסופה שאגה לו כלביא ושאג ככפירים וינהם
ויאזוז טרף ויפליט ואין מציל וינהם עליו ביום
ההוא כנהמת ים ונבט לארץ והנה זושך צר ואור
זושך בעריפיה
בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני ישב על
כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל שרפים
עבדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאזוד
בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים
יעופף וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש

יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו וינעו אמות
הספים מקול הקורא והבית ימלא עשן ואמר אוי
לי כי גדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך
עם טמא שפתים אנכי ישב כי את המלך יהוה
צבאות ראו עיני ויעף אלי אזוד מן השרפים ובידו
רצפה במלקוזים לקוז מעל המזבז ויגע על פי
ויאמר הנה נגע זה על שפתך וסר עונך וזטאתך
תכפר ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח
ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני ויאמר לך ואמרת
לעם הזה שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל
תדעו השמן לב העם הזה ואזני הכבד ועיניו
השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין
ושב ורפא לו ואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר
אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם
והאדמה תשא שמומה ורוזק יהוה את האדם
ורבה העזובה בקרב הארץ ועוד בה עשריה
ושבה והיתה לבער כאלה וכאלון אשר בשלכת
מצבת בם זרע קדש מצבתה
ויהי בימי אזוז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה
רצין מלך ארם ופקוז בן רמליהו מלך ישראל
ירושלם למלזומה עליה ולא יכל להלחום עליה

ויגד לבית דוד לאמר נזזה ארם על אפרים וינע לבבו ולבב עמו כנזע עצי יער מפני רוז ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לקראת אזוז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס ואמרת אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני זנבות האודים העשנים האלה בזורי אף רצין וארם ובן רמליהו יען כי יעץ עליך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר נעלה ביהודה ונקיענה ונבקענה אלינו ונמליך מלך בתוכה את בן טבאל כה אמר אדני יהוה לא תקום ולא תהיה כי ראש ארם דמשק וראש דמשק רצין ובעוד ששים וזמש שנה יזות אפרים מעם וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמינו ויוסף יהוה דבר אל אזוז לאמר שאל לך אות מעם יהוה אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה ויאמר אזוז לא אשאל ולא אנסה את יהוה ויאמר שמועו נא בית דוד המעט מכם הלאות אנשים כי תלאו גם את אלהי לכן יתן אדני הוא לכם אות הגה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל זומאה ודבש

יאכל לדעתו מאוס ברע ובזזור בטוב כי בטרם ידע הנער מאס ברע ובזזור בטוב תעזב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה יביא יהוה עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר לא באו למיזם סור אפרים מעל יהודה את מלך אשר והיה ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב אשר בקצה יארי מצרים ולדבורה אשר בארץ אשר ובאו ונזזו כלם בנזולי הבתות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצוצים ובכל הגלגלים ביום ההוא יגלוז אדני בתער השכירה בעברי נהר במלך אשר את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה והיה ביום ההוא יזיה איש עגלת בקר ושתי צאן והיה מרב עשות זולב יאכל זומאה כי זומאה ודבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ והיה ביום ההוא יהיה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשית יהיה בוזצים ובקשת יבוא שמה כי שמיר ושית תהיה כל הארץ וכל ההרים אשר במעדר יעדרון לא תבוא שמה יראת שמיר ושית והיה למשלז שור ולמרמס שיה ויאמר יהוה אלי קוז לך גליון גדול וכתב עליו בזרט אנוש

למהר שלל זוש ב' ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו ואקרב אל הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר יהוה אלי קרא שמו מהר שלל זוש ב' כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמי ישא את זויל המשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשור ויסף יהוה

דבר אלי עוד לאמר יען כי מאס העם הזה את מי השלח ההלכים לאט ומשוש את רצין ובן רמליהו ולכן הגה אדני מעלה עליהם את מי הגהר העצומים והרבים את מלך אשור ואת כל כבודו ועלה על כל אפיקיו והלך על כל גדותיו וזלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יגיע והיה מטות כנפוי מלא רזוב ארצך עמנואל רעו

עמים וזתו והאזינו כל מרוזקי ארץ התאזרו וזתו התאזרו וזתו עזו עצה ותפר דברו ולא יקום כי עמנו אל

יהוה אלי בזוזקת היד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמר לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו את יהוה צבאות אתו תקדישו והוא מוראכם והוא מערצכם והיה למקדש ולאבן נגף ולצור

מכשול לשני בתי ישראל לפוז ולמוקש ליושב ירושלם וכשלו בם רבים ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו צור תעודה זותום

תורה בלמדי וזכיתי ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי לו הגה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהוה צבאות השכן בהר ציון וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצפצפים והמהגים הלוא עם אל אלהיו ידרש בעד הזויים אל המתים לתורה ולתעודה אם לא יאמרו כדבר הזה אשר אין לו שזור ועבר בה נקשה ורעב והיה כי ירעב והתקצף וקלל במלכו ובאלהיו ופגה למעלה ואל ארץ יביט והגה צרה וזשכה מעוף צוקה ואפלה מנדוז כי לא מועף לאשר מועק לה כעת הראשון הקל ארצה ובלון וארצה נפתלי והאזרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים העם ההלכים בזושך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור גגה עליהם הרבית הגוי לא הגדלת השמוזה שמוזו לפניך כשמוזת בקציר כאשר יגילו בזולכם שלל כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנגש בו הזותת כיום מדין כי כל סאון סאן ברעש ושמלה

מגוללה בדמים והיתה לשרפה מאכלת אש כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום לברכה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אתה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת יהוה צבאות תעשה זאת

שלוז אדני ביעקב ונפל בישראל וידעו העם כלו אפרים ויושב שמרון בגאווה ובגדל לבב לאמר לבנים נפלו וגזית נבנה שקמים גדעו וארזים נזולוף וישגב יהוה את צרי רעין עליו ואת איביו יסכסך ארם מקדם ופלשתים מאזור ויאכלו את ישראל בכל פה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה והעם לא שב עד המכהו ואת יהוה צבאות לא דרשו

והיה מישראל ראש וזנב כפה ואגמון יום אזור זקן ונשוא פנים הוא הראש ונביא מורה שקר הוא הזנב והיו מאשרי העם הזה מתעים ומאשריו מבלעים על כן על בזוריו לא ישמוז אדני ואת יתמיו ואת אלמנתיו לא ירזום כי כלו זנף ומרע וכל פה דבר נבלה בכל זאת לא שב אפו

ועוד ידו נטויה כי בערה כאש רשעה שמיר ושית תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן

בעברת יהוה צבאות נעתם ארץ ויהי העם כמאכלת אש איש אל אזויו לא יזמלו ויגזר על ימין ורעב ויאכל על שמאול ולא שבעו איש בשר זרעו יאכלו מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יזודו המה על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

הזקקים זקקי און ומכתבים עמל כתבו להטות מדין דלים ולגזל משפט ענני עמי להיות אלמנות שלכם ואת יתומים יבזו ומה תעשו ליום פקדה ולשוואה במרוזק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואנה תעזבו כבודכם בלתי כרע תזות אסיר ותזות הרזים יפלו בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה

הוא אשר שבט אפי ומטה הוא בידם ועמי בגוי זנף אשלוזו ועל עם עברתי אצונו לשלל שלל ולבוז בז ולשימו מרמס כוזמר זועות והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יזשב כי להשמיד בלבבו ולהכרית גוים לא מעט כי יאמר הלא שרי יזודו מלכים

הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפד זזמת אם
לא כדמישק שמרון כאשר מצאה ידי לממלכת
האליל ופסיליהם מירושלם ומשמרון הלא כאשר
עשיתי לשמרון ולאליה כן אעשה לירושלם
ולעצביה

והיה כי יבצע אדני את כל מעשהו בהר ציון
ובירושלם אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור
ועל תפארת רום עיניו כי אמר בכזו ידי עשיתי
ובזכמותי כי גבנותי ואסיר גבולת עמים ועתידתיהם
שושתי ואוריד כאביר יושבים ותמצא כקן ידי
לזויל העמים וכאסף ביצים עזבות כל הארץ אני
אספתי ולא היה גדר כנף ופצה פה ומצפצף
היתפאר הגרון על הווצב בו אם יתגדל המשור
על מניפו כהניף שבט ואת מרימיו כהרים מטה
לא עץ לכן ישלח האדון יהוה צבאות במשמניו
רוזן ותזות כבדו יקד יקד כיקוד אש והיה אור
ישראל לאש וקדושו ללהבה ובערה ואכלה
שיתו ושמיירו ביום אזור וכבוד יערו וכרמלו
מנפש ועד בשר יכלה והיה כמסס נסס ושאר עץ
יערו מספר יהיו ונער יכתבם

והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל

ופליטת בית יעקב להשען על מכהו ונשען על
יהוה קדוש ישראל באמת שאר ישוב שאר
יעקב אל אל גבור כי אם יהיה עמך ישראל
כזויל הים שאר ישוב בו כליון זרוץ שוטף צדקה
כי כלה ונזרעה אדני יהוה צבאות עשה בקרב
כל הארץ

לכן כה אמר אדני יהוה צבאות אל תירא עמי
ישב ציון מאשור בשבט יככה ומטהו ישא עליך
בדרך מצרים כי עוד מעט מוער וכלה זעם ואפי
על תכליתם ועורר עליו יהוה צבאות שוט
כמכת מדין בצור עורב ומטהו על הים ונשאו
בדרך מצרים והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל
שכמך ועלו מעל צוארך וזבל על מפני שמן בא
על עית עבר במגרון למכמש יפקיד כליו עברו
מעברה גבע מלון לנו זרדה הרמה גבעת שאול
נסה צהלי קולך בת גלים הקשיבי לישא עניה
ענתות גרדה מדמנה ישבי הגבים העיזו עוד היום
בגב לעמד ינפף ידו הר בית בת ציון גבעת
ירושלם

הנה האדון יהוה צבאות מסעף פארה במערצה
ורמי הקומה גדועים והגבהים ישפלו ונקף סבכי

היער בברזל והלבנון באדיר יפול ויצא זזטר מגזע
ישי ונצר משרשיו יפרה ונזזה עליו רוזן יהוה רוזן
זוכמה ובינה רוזן עצה וגבורה רוזן דעת ויראת
יהוה והריזון ביראת יהוה ולא למראה עיניו
ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיזו ושפט בצדק
דלים והוכיזו במישור לעניי ארץ והכה ארץ
בשבת פיו וברוזן שפתי ימית רשע והיה צדק
אזר מתניו והאמונה אזר זולציו וגר זאב עם כבש
ונמר עם גדי ירבץ ועגל וכפיר ומריא יזודו ונער
קטן נהג בם ופרה ודב תרעינה יזודו ירבצו ילדיהן
ואריה כבקר יאכל תבן ושעשע יונק על זר פתן
ועל מאורת צפעוני גמול ידו הדה לא ירעו ולא
ישוויתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את
יהוה כמים לים מכסים והיה

ביום ההוא שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו
גוים ידרשו והיתה מנוזתו כבוד והיה ביום ההוא
יוסף אדני שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר
ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם
ומשנער ומזומת ומאיי הים ונשא נס לגוים ואסף
נדוזי ישראל ונפצות יהודה יקבץ מארבע כנפות
הארץ וסרה קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו

אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את
אפרים ועפו בכתף פלשתים ימה יזודו יבוז את
בני קדם אדום ומואב משלזון ידם ובני עמון
משמעתם והזורים יהוה את לשון ים מצרים והניף
ידו על הגהר בעים רוזו והכהו לשבעה נזולים
והדריך בנעלים והיתה מסלה לשאר עמו אשר
ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי
אנפת בי ישב אפרך ותנזמני הגה אל ישועתי
אבטו ולא אפוזד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי
לישועה ושאתם מים בששון ממעיני הישועה
ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו
זמרו יהוה כי גאות עשה מידעת זאת בכל הארץ
צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש
ישראל משא בכל אשר

זוזה ישעיהו בן אמוץ על הר נשפה שאו נס הרימו
קול להם הניפו יד ויבאו פתוזי נדיבים אני צויתי
למקדשי גם קראתי גבורי לאפי עליי גאותי קול
המון בהרים דמות עם רב קול שאון ממלכות גוים
נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלזומה באים

מארץ מרוזק מקצה השמים יהוה וכלי זעמו לזובל כל הארץ הילילו כי קרוב יום יהוה כשד משדי יבוא על כן כל ידים תרפינה וכל לבב אנוש ימס ונבהלו צירים וזובלים יאזוזון כיולדה יזילון איש אל רעהו יתמהו פני להבים פניהם הגה יום יהוה בא אכזרי ועברה וזרון אף לשום הארץ לשמה וזטאיה ישמיד ממנה כי כוכבי השמים וכסיליהם לא יהלו אורם זושך השמש בצאתו וירוז לא יגיה אורו ופקדתי על תבל רעה ועל רשעים עונם והשכתי גאון זדים וגאות עריצים אשפיל אוקיר אנוש מפז ואדם מכתם אופיר על כן שמים ארגזו ותרעש הארץ ממקומה בעברת יהוה צבאות וביום זרון אפו והיה כצבי מרוז וכצאן ואין מקבץ איש אל זעמו יפזו ואיש אל ארצו ינוסו כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בזרב ועלליהם ירטשו לעיניהם ישסו בתיהם ונשיהם תשגלנה הנני מעיר עליהם את מדי אשר כסף לא יזשבו וזהב לא יזפצו בו וקשתות זערים תרטשנה ופרי בטן לא ירוזמו על בנים לא תזוס עינם והיתה בכל צבי ממלכות תפארת גאון כשדים כמהפכת אלהים את סדם ואת עמרה לא תשב לנצח ולא תשכן עד דור

ודור ולא יהל שם ערבי ורעים לא ירבצו שם ורבצו שם ציים ומלאו בתיהם אזוים ושכנו שם בנות יענה ושעירים ירקדו שם וענה איים באלמנותיו ותנים בהיכלי ענג וקרוב לבוא עתה וימיה לא ימשכו כי ירוזם יהוה את יעקב ובזור עוד בישראל והניזום על אדמתם ונלוה הגר עליהם ונספזו על בית יעקב ולקזום עמים והביאום אל מקומם והתנזולום בית ישראל על אדמת יהוה לעבדים ולשפוזות והיו שבים לשביהם ורדו בנגשיהם ..... והיה ביום הנניזו יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבד בך ונשאת המישל הזה על מלך בכל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים מכה עמים בעברה מכת בלתי סרה רדה באף גוים מרדף בלי זושך גוזה שקטה כל הארץ פצזו רנה גם ברושים שמוזו לך ארזי לבנון מאז שכבת לא יעלה הכרת עלינו שאול מתוזת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה זולית כמונו אלינו נמשלת הורד שאול

גֹּאוֹנֶךָ הַבַּיִת זְבַלִּיךָ תּוֹזְתִיךָ יַעַע רַמָּה וּמַכְסִיךָ
תּוֹלְעָה אִיךָ נִפְלַת מִשְׁבִּימִים הִלְכָל בֶּן שׁוֹזֵר נִגְדַעַת
לְאָרֶץ זּוֹלַשׁ עַל גּוֹיִם וְאַתָּה אִמְרַת בְּלַבְבְּךָ
הַשְׁבִּימִים אַעֲלֶה מִמַּעַל לְכּוֹכְבֵי אֶל אַרְיִים כִּסְאֵי
וְאַשְׁבֵּב בְּהַר מוֹעֵד בִּירְכַתִּי צִפּוֹן אַעֲלֶה עַל בַּמְתִּי
עַב אֲדַמָּה לְעֵלְיוֹן אֶךְ אֶל שְׂאוֹל תּוֹרַד אֶל יִרְכַתִּי
בּוֹר רֵאִיךָ אֶלְיֶךָ יִשְׁגִּיזוּ אֶלְיֶךָ יִתְבּוֹנְנֵוּ הַזֶּה הָאִישׁ
מִרְגִּזֵּוּ הָאָרֶץ מִרְעִישׁ מִמַּלְכוֹת שֵׁם תְּבַל כַּמֹּדֵבֵר
וְעֵרְיוֹ הַרְס אִסִּירְיוֹ לֹא פִתּוֹז בֵּיתָה כֹּל מַלְכֵי גּוֹיִם
כֹּלֶם שִׁכְבוּ בְּכַבוֹד אִישׁ בְּבֵיתוֹ וְאַתָּה הַשְׁלַכְתָּ
מִקְבַּרְךָ כְּנֶצֶר נִתְעַב לְבוֹשׁ הַרְגִים מִטְעַנֵּי זֹרֵב
יִוֹרְדֵי אֶל אֲבָנֵי בּוֹר כַּפָּזָר מוֹבֵס לֹא תּוֹזֵד אַתֶּם
בְּקַבּוֹרָה כִּי אֲרַצֶּךָ שׁוֹזֹת עִמָּךְ הַרְגַת לֹא יִקְרָא
לְעוֹלָם זֶרַע מִרְעִיִם הַכִּינֵוּ לְבַנָּיו מִטְבּוֹז בַּעֲוֹן אֲבוֹתֶם
בֹּל יִקְמוּ וִירְשׁוּ אֲרֶץ וּמִלְאוּ פְנֵי תְּבַל עָרִים וּקְבַמְתִּי
עֲלֵיהֶם נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהַכְרַתִּי לְבַבֶּל שֵׁם
וְשָׂאֵר וְנִין וְנֹכַד נָאִם יְהוָה וְשִׁמְתִּיהָ לְמוֹרֶשׁ קְפֹד
וְאֲגַמֵּי מִיָּם וְטֹאֲטֹאֲתִיהָ בְּמִטְאֲטֵא הַשְׁמַד נָאִם יְהוָה
צְבָאוֹת נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת
לֵאמֹר אִם לֹא כֹאשֶׁר דְּמִיתִי כֵן הִיתָה וְכֹאשֶׁר
יַעֲצֵתִי הִיא תִקּוּם לְשֹׁבֵר אֲשׁוֹר בְּאַרְצִי וְעַל הָרִי

אֲבוֹסֵנוּ וְסַר מִעֲלֵיהֶם עָלוּ וְסַבְלוּ מִעַל שִׁכְמוֹ יִסוֹר
זֹאת הַעֲצָה הַיַּעֲוֶצָה עַל כָּל הָאָרֶץ וְזֹאת הִיָּד
הַנְּטוּיָה עַל כָּל הַגּוֹיִם כִּי יְהוָה צְבָאוֹת יַעֲץ וּבְמִי יִפֹּר
וִידוֹ הַנְּטוּיָה וּבְמִי יִשְׁיַבְנֶה
בּוֹת הַמֶּלֶךְ אֲוֹזוּ הִיָּה הַמִּשְׁאָ הַזֶּה אֶל תִּשְׁמוּזִי
פִלְשֶׁת כִּלְךָ כִּי זִשְׁבֵר שִׁבְטֵ מוֹכֵר כִּי מִשְׁרֶשׁ זֹוֹשׁ
יֵצֵא צִפּוֹעַ וּפְרִיֹו שִׁרְף מִעוֹפֶף וְרַעֲו בְּכוֹרֵי דְלִיִּם
וְאַבְיוֹנִים לְבַטָּו יִרְבְּצוּ וְהַמְתִּי בְרַעֲב שִׁרְשֶׁךָ
וְשָׂאֲרִיתֶךָ יְהַרְגֵ הַיְלִילִי שִׁעַר זַעֲקֵי עֵיר נְמוֹגַ פִּלְשֶׁת
כִּלְךָ כִּי מִצִּפּוֹן עֵשֶׂן בָּא וְאִין בּוֹדֵד בְּמוֹעֲדֵיו וּמָה
יַעֲנֶה מִלְּאֲכֵי גּוֹי כִּי יְהוָה יִסַּד צִיּוֹן וּבָהּ יִוֹסּוּ עַנְיֵי
עַמּוֹ
מוֹאֵב כִּי בְלִיל שִׁדָּד עֵר מוֹאֵב נְדָמָה כִּי בְלִיל
שִׁדָּד קִיר מוֹאֵב נְדָמָה עֲלָה הַבַּיִת וְדִיבֵן הַבְּמוֹת
לְבַכִּי עַל נְבוֹ וְעַל מִיִּדְבָּא מוֹאֵב יִלְיֵל בְּכָל רֵאשִׁיו
קְרוּזָה כֹּל זֶקֶן גְּרוּעָה בְּזוֹצֵתִיו זֹזְרוּ שֶׁקַּעַל גְּזוֹתִיהָ
וּבְרוּזְבַתִּיהָ כֹּלָה יִלְיֵל יִרַד בְּבַכִּי וְתוֹעֶקֶ זֹשְׁבוֹן
וְאַלְעֵלָה עַד יִהְיֶן נִשְׁמַע קוֹלֶם עַל כֵּן זֹלַצִי מוֹאֵב
יִרִיעוּ נִפְשׁוֹ יִרְעָה לוֹ לְבִי לְמוֹאֵב יִזְעַק בְּרִיזוּהָ
עַד צִעַר עֲגָלַת שְׁלֶשִׁיהָ כִּי מִעֲלָה הַלּוֹזוּיָת בְּבַכִּי
יַעֲלָה בּוֹ כִּי דֶרֶךְ זֹוֹרְנִים זַעֲקַת שֹׁבֵר יַעֲעֵרוּ כִּי

מִי זְמוּרִים מִשְׁמוֹת יֵהיוּ כִּי יבֹשׂ זֹעִיר כְּלֵה דֹשָׁא
יִרְקָ לֹא הִיָּה עַל כֵּן יִתְרָה עֲשֵׂה וּפְקַדְתָּם עַל זֹזֹל
הָעֲרָבִים יִשְׁאוּם כִּי הִקִּיפָה הַזְעָקָה אֶת גְּבוּל מוֹאֵב
עַד אֲגָלִים יִלְכַתְּהָ וּבְאֵר אֵילִים יִלְכַתְּהָ כִּי מִי דִימוֹן
מִלְאוּ דָם כִּי אֲשִׁית עַל דִּימוֹן נֹסְפוֹת לְפַלִּיטָת
מוֹאֵב אֲרִיָּה וּלְשֹׂאֲרֵית אֲדָמָה שְׁלֹזוּ כִּר מִשְׁלֵ
אֲרֵץ מִסְלַע מִדְּבָרָה אֶל הָר בַּת צִיּוֹן וְהִיָּה כְעוֹף
נֹדֵד קָן מִשְׁלֹז תִּהְיֶינָה בְּנוֹת מוֹאֵב מִעֲבַרְתָּ לְאֲרֵנוֹן
הַבִּיאוּ עֲשֵׂה עֲשֵׂי פְלִילָה שִׁיתִי כְלִיל צֶלַךְ בְּתוֹךְ
צְהָרִים סִתְרִי נְדוּזִים נֹדֵד אֶל תִּגְלִי יִגְוּרוּ בְךָ נְדוּזִי
מוֹאֵב הוּי סִתֵּר לָמוּ מִפְּנֵי שְׂוֹדֵד כִּי אִפְסָ הַמִּץ כְּלֵה
שׂוֹד תָּבוּ רִמְס מִן הָאֲרֵץ וְהוֹכֵן
בְּזוֹסֵד כֶּסֶף וַיֵּשֶׁב עָלָיו בְּאֵמֶת בְּאֵהֶל דוֹד שְׁפֹטָ
וְדָרֵשׁ מִשְׁפֹּטָ וּמִהָר צֶדֶק שְׁמַעְנוּ גְּאוֹן מוֹאֵב גָּא
מֵאֵד גְּאוֹתוֹ וּגְאוֹנוֹ וְעִבְרָתוֹ לֹא כֵן בְּדִיו לִכֵּן יִלִּיל
מוֹאֵב לְמוֹאֵב כְּלֵה יִלִּיל לְאֲשִׁישֵׁי קִיר זֹרֶשֶׁת
תִּהְיֶה אֶךְ נְכֹאִים כִּי שְׂדֵמוֹת זֹשְׁבוֹן אִמְלֵל גְּפֹן
שְׁבִמָה בְעֵלֵי גוֹיִם הִלְמוּ שְׂרוּקִיָּה עַד יַעֲזֹר נִגְעוּ
תַעֲוּ מִדְּבַר שְׁלֹזוֹתִיָּה נִטְשׁוּ עִבְרוּ יָם עַל כֵּן אִבְכָה
בְּבִכִי יַעֲזֹר גְּפֹן שְׁבִמָה אֲרִיֹךְ דְּבַמְעַתִּי זֹשְׁבוֹן
וְאִלְעָלָה כִּי עַל קִיֶּצֶךְ וְעַל קִצִּירֶךְ הַיִּדֹד נִפְלֵ

וְנֹאסֵף שְׁמוֹזָה וְגִיל מִן הַכְרַמֵּל וּבְכַרְמִים לֹא יִרְנָן
לֹא יִרְעַע יִין בִּיקְבֵים לֹא יִדְרֹךְ הַדְרֹךְ הַיִּדֹד
הַשְׁבִּתִּי עַל כֵּן מַעֲי לְמוֹאֵב כַּכְּנֹר יִהְיוּ וּקְרָבִי
לְקִיר זֹרֶשׁ וְהִיָּה כִּי נִרְאָה כִּי נִלְאָה מוֹאֵב עַל
הַבְּמָה וּבֹא אֶל מִקְדְּשׁוֹ לְהַתְּפַלֵּל וְלֹא יוֹכֵל זֶה
הַדְּבַר אֲשֶׁר דְּבַר יֵהוּה אֶל מוֹאֵב מֵאֵז וְעַתָּה דְּבַר
יֵהוּה לְאֹמֵר בְּשִׁלְשׁ שָׁנִים כְּשֵׁנִי שְׂכִיר וְנִקְלָה
כְּבוֹד מוֹאֵב בְּכֹל הַהַבְּמוֹן הָרַב וְיִשְׂאֵר מַעֲטָ מוֹזְעֵר
לֹא כְבִיר מִשְׂא
דְּמִשְׁקָ הַנָּה דְּמִשְׁקָ מוֹסֵר מַעֲיָר וְהִיתָה מַעֲי מִפְּלָה
עֲזוּבוֹת עָרִי עָרַעֵר לְעִדְרִים תִּהְיֶינָה וּרְבִצוּ וְאִין
מִזֹּרִיד וְנִשְׁבַּת מִבְּצֵר מֵאֲפָרִים וּמִמְלֵכָה מִדְּמִשְׁקָ
וְיִשְׂאֵר אֲרָם כַּכְּבוֹד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵהיוּ נָאֵם יֵהוּה
צְבָאוֹת וְהִיָּה
בְּיוֹם הַהוּא יִדְלֵ כְבוֹד יַעֲקֹב וּמִשְׁמֵן בִּשְׂרוֹ יִרְזֶה
וְהִיָּה כֹאסֵף קִצִּיר קִמָּה וְזָרְעוּ שְׂבָלִים יִקְצֹר וְהִיָּה
כְּמִלְקֵט שְׂבָלִים בְּעַמְקֵ רְפָאִים וְנִשְׂאֵר בּוֹ עוֹלֵלָת
כְּנֻקָף זֵית שָׁנִים שְׁלֶשֶׁה גְרָגְרִים בְּרֵאשׁ אֲמוּר
אֲרַבְעָה זֹמֶשֶׁה בְּסַעֲפִיָּה פְרִיָּה נָאֵם יֵהוּה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם הַהוּא יִשְׁעָה הָאָדָם עַל עֲשֵׂהוּ
וְעֵינָיו אֶל קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאִינָה וְלֹא יִשְׁעָה אֶל

המוזכזות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתי ללא
יראה והאשרים והזמנים ביום
ההוא יהיו ערי מעזו כעזובת הזורש והאמיר
אשר עזבו מפני בני ישראל והיתה שממה כי
שכזזת אלהי ישעך ועזר מעזך לא זכרת על כן
תטעי נטעי נעמנים וחמרת זר תזרענו ביום נטעך
תששגי ובבקר זרעך תפריזי נד קציר ביום
נזולה וכאב אנוש
הוי הבון עמים רבים כהמות ימים יהמיון ושאו
לאמים כשאון מים כבירים ישאון לאמים כשאון
מים רבים ישאון וזער בו ונס ממרוזק ורדף כמין
הרים לפני רוז וכלגל לפני סופה לעת ערב והנה
בלהה בטרם בקר איננו זה זולק שוסינו וגורל
לבזוינו הוי ארץ עלצל כנפים
אשר מעבר לנהרי כוש השלוח בים צירים ובכלי
גמא על פני מים לכו מלאכים קלים אל גוי ממשך
ומורט אל עם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו
ומבוסה אשר בזאו נהרים ארצו כל ישבי תבל
ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר
תשמעו כי כה אמר יהוה
אלי אשקוטה ואביטה במכוני כוזם צוז עלי אור

כעב טל בזום קציר כי לפני קציר כתם פרוז
ובסר גמל יהיה נצה וכרת הזללים במזמרות ואת
הנטישות הסיר התו יעזבו יזודו לעיט הרים
ולבהמת הארץ וקץ עליו העיט וכל בהמת הארץ
עליו תזורף בעת
ההיא יוכל שי ליהוה צבאות עם ממשך ומורט
ומעם נורא מן הוא והלאה גוי קו קו ומבוסה אשר
בזאו נהרים ארצו אל מקום שם יהוה צבאות הר
ציון משא
מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים ונעו
אלילי מצרים מפניו ולבב מצרים ימס בקרב
וסכסכתי מצרים במצרים ונלזמו איש באזיו
ואיש ברעהו עיר בעיר ממלכה בממלכה ונבקה
רוז מצרים בקרב ועצתו אכלע ודרשו אל
האלילים ואל האטים ואל האבות ואל הידענים
וסכרתי את מצרים ביד אדנים קשה ומלך עז
ימשל בם נאם האדון יהוה צבאות ונשיתו מים
מהים ונהר יזרב ויבש והאזניזו נהרות דללו
וזרבו יארי מעור קנה וסוף קמלו ערות על יאור
על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדף ואיננו ואנו
הדיגים ואבלו כל משליכי ביאור זוכה ופרשי

מכמרת על פני מים אמללו ובשו עבדי פשתים
שְׁרִיקוֹת וּאֲרָגִים זוּרִי וְהִיוּ שְׁתַּתִּיה מִדְּכָאִים כֹּל
עֲשֵׂי שֶׁכֶר אֲגָמִי נָפֵשׁ אַךְ אוֹלִים שְׂרִי צַעַן זֹכְמִי
יַעֲצִי פִרְעָה עֲצָה נִבְעָרָה אִיךְ תֵּאמְרוּ אֵל פִּרְעָה
בֶּן זֹכְמִים אֲנִי בֶּן מַלְכֵי קֶדֶם אִים אִפּוּא זֹכְמִיךְ
וַיִּגִּדוּ זֶא לַךְ וַיִּדְעוּ מִה יַעַץ יְהוָה צְבָאוֹת עַל
מִצְרַיִם נֹאכְלוּ שְׂרִי צַעַן נִשְׂאוּ שְׂרִי נָף הִתְעוּ אֶת
מִצְרַיִם פָּנַת שִׁבְטִיהָ יְהוָה מִסַּךְ בְּקִרְבָּה רוּז עוֹעִים
וְהִתְעוּ אֶת מִצְרַיִם בְּכֹל מַעֲשֵׂהוּ כַּהֲתַעוֹת שֶׁכֹּר
בְּקִיאוֹ וְלֹא יִהְיֶה לְמִצְרַיִם מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
רֹאשׁ וּזְנֵב כִּפֹּה וְאֲגָמוֹן
בְּיוֹם
הַהוּא יִהְיֶה מִצְרַיִם כְּנִשְׂיִים וְזוּרֵד וּפּוֹזֵד מִפְּנֵי תַנּוּפַת
יָד יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא מְנִיף עֲלֵיו וְהִיתָה אֲדַמַּת
יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְזוֹגָא כֹּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֶתְּהָ אֱלֹהֵי
יִפְזוֹד מִפְּנֵי עֲצַת יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר הוּא יוֹעֵץ
עֲלֵיו
בְּיוֹם
הַהוּא יִהְיוּ זֹמֵשׁ עָרִים בְּאַרְצָן מִצְרַיִם מִדְּבָרוֹת
שִׁפְתָּ כְּנַעַן וְנִשְׁבַּעוֹת לִיהוָה צְבָאוֹת עִיר הַהֶרֶס
יֵאמֹר לְאֹזוֹת
בְּיוֹם הַהוּא
יִהְיֶה מוֹבּוּז לִיהוָה בְּתוֹךְ אֲרֶץ מִצְרַיִם וּמַעֲבָה אֲעַל
גְּבוּלָהּ לִיהוָה וְהִיא לְאֹת וְלֵעֵד לִיהוָה צְבָאוֹת

בְּאַרְץ מִצְרַיִם כִּי יַעֲקֹוּ אֵל יְהוָה מִפְּנֵי לְזוֹצִים
וַיִּשְׁלֹז לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרַב וְהַצִּילֵם וְנֹדַעַ יְהוָה
לְמִצְרַיִם וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם אֶת יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא וַעֲבָדוּ
זְבוּז וּמִנּוּזָה וְנָדְרוּ נָדָר לִיהוָה וַשְׁלֹמוֹ וְנִגְף יְהוָה אֶת
מִצְרַיִם נִגַּף וּרְפוּאָה וּשְׁבוּ עַד יְהוָה וְנַעֲתַר לָהֶם
וּרְפוּאָה
בְּיוֹם
הַהוּא תִהְיֶה מִסְלָה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּבֹא אֲשׁוּר
בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם בְּאֲשׁוּר וַעֲבָדוּ מִצְרַיִם אֶת
אֲשׁוּר
בְּיוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיהָ לְמִצְרַיִם וְלֹאֲשׁוּר
בְּרַכָּה בְּקִרְבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּרַכּוּ יְהוָה צְבָאוֹת
לֵאמֹר בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר
וְנִזְוַלְתִּי יִשְׂרָאֵל
בְּשַׁנַּת בֹּא
תִרְתֵּן אֲשִׁדּוּדָה בְּשִׁלּוֹז אֶתְּוּ סִרְגוֹן מֶלֶךְ אֲשׁוּר
וַיִּלְחֹם בְּאֲשִׁדּוּד וַיִּלְכַּדָּהּ בַּעַת הַהִיא דָּבָר יְהוָה
בְּיַד יִשְׁעֵיהֶם בֶּן אֲמוּץ לֵאמֹר לַךְ וּפְתוּזוֹת הַשִּׁקָּ
מֵעַל מִתְנַיִךְ וְנַעֲלֶךְ תִּזְוַלְךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ וַיַּעַשׂ כֵּן
הַלֵּךְ עָרוֹם וַיִּזּוֹף
וַיֵּאמֹר יְהוָה
כַּאֲשֶׁר הַלֵּךְ עַבְדֵי יִשְׁעֵיהֶם עָרוֹם וַיִּזּוֹף שְׁלֵשׁ שָׁנִים
אוֹת וּמוֹפֵת עַל מִצְרַיִם וְעַל כּוֹשׁ כֵּן יִנְהַג מֶלֶךְ
אֲשׁוּר אֶת שְׁבֵי מִצְרַיִם וְאֶת גְּלוֹת כּוֹשׁ נְעָרִים

וּזְקָנִים עָרוֹם וּיְזוּף וּזְשׁוּפֵי שֵׁת עָרוֹת מַעֲרִים וּזְזוֹתוֹ
וּבָשׁוּ מִכּוֹשׁ מִבֶּטֶם וּמִן מַעֲרִים תִּפְאָרְתֶּם וְאָמַר
יֵשֵׁב הָאִי הַזֶּה בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה כֹה מִבֶּטְנִי אֲשֶׁר
נָסַנּוּ שָׁם לַעֲזָרָה לְהַנְצִל מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאִיךָ
נִמְלֹטָ אֲנֹחְנִי

מִשָּׂא מַדְבָּר יִם כִּסּוּפּוֹת בְּנִגְבַּ לְזוֹלָף מִמַּדְבָּר
בֹּא מֵאֶרֶץ נֹרְאָה זְזוֹת קִשָּׁה הַגֵּד לִי הַבּוֹגֵד בּוֹגֵד
וְהַשׁוֹדֵד שׁוֹדֵד עָלַי עֵילָם צוּרֵי מוֹדֵי כָל אֲנֻזְתָּה
הַשְּׁבַתִּי עַל כֵּן מִלֹּאֵו מוֹתָנִי זֹלְזוֹלָה צִירִים אֲזוּזָנִי
כְּצִירֵי יוֹלְדָה זְעוּיָתִי מִשְׁמַעַ זְבַהֲלָתִי מִרְאוֹת תַּעֲהָ
לְבַבִּי פִלְצוֹת בַּעֲתָתָנִי אֶת זֶשֶׁף זְשׁוּפֵי שָׁם לִי
לְזוֹרְדָה עֶרֶךְ הַשְּׁלֹזֹן צִפָּה הַצִּפִּית אֲכֹל שֵׁתָה
קוֹבוֹ הַשְּׁרִים מִשְׁזוּזוֹ מִגֵּן

כֹּה אָמַר אֱלֹהֵי אֲדָנִי לֶךְ הַעֲמֵד הַמַּצְפָּה אֲשֶׁר יִרְאֶה
יִגִּיד וְרִאֵה רֹכֵב צִמּוּד פְּרִשִׁים רֹכֵב זֹמֹר רֹכֵב
גָּמַל וְהַקְּשִׁיב קִשֵׁב רֹב קִשֵׁב וַיִּקְרָא אֲרִיָּה עַל
מַצְפָּה אֲדָנִי אֲזַכִּי עֲמֹד תַּמִּיד יוֹמָם וְעַל מִשְׁמַרְתִּי
אֲזַכִּי נֶעֱבַר כָּל הַלִּילוֹת וְהִנֵּה זֶה בֹּא רֹכֵב אִישׁ
צִמּוּד פְּרִשִׁים וַיַּעֲזֵן וַיֹּאמֶר נִפְלָה נִפְלָה בְּבַל וְכָל
פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהָ שֹׁבֵר לְאֶרֶץ מוֹדֵשִׁתִּי וּבֶן גְּרָנִי אֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגִּדְתִּי

לְכֹם מִשָּׂא דוֹמָה אֱלֹהֵי קִרְא
מִשְׁעִיר שֹׁמֵר מִה מִלִּילָה שֹׁמֵר מִה מִלִּיל אָמַר
שֹׁמֵר אֶתָּא בִּקְרָ וְגַם לִילָה אִם תִּבְעִיּוֹן בְּעִיּוֹ שֹׁבוּ
אֶתִּי מִשָּׂא בְּעָרֵב בִּיעֵר

בְּעָרֵב תִּלְיֵנו אֲרוּזוֹת דְּדָנִים לְקִרְאָת צִמָּא הַתִּי
מִיָּם יִשְׁבִּי אֶרֶץ תִּימָא בְּלֹזְבוֹ קִדְמוֹ נִדְדִי כִי מִפְּנֵי
זוּרְבוֹת נִדְדוֹ מִפְּנֵי זוּרֵב זְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קִשָּׁת דְּרוּכָה
וּמִפְּנֵי כִבְד מִלֹּזְמוּהָ כִי כֹה אָמַר

אֲדָנִי אֱלֹהֵי בְּעוֹד שְׁנָה כְּשֵׁנִי שֹׁכִיר וְכֹלָה כָּל כְּבוֹד
קִדְר וְשֹׁאֵר מִסִּפֵּר קִשָּׁת גְּבוּרֵי בְּנֵי קִדְר יִמְעֹטוּ כִי
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר מִשָּׂא

גֵּיָא זְזוּיּוֹן מִה לֶךְ אִפּוּא כִי עֲלִית כֹּלְךָ לִגְזוֹת
תִּשְׁאוֹת מִלֹּאֵה עִיר הוֹבִיָּה קִרְיָה עֲלִיזָה זֹלְלִיךָ
לֹא זֹלְלִי זוּרֵב וְלֹא מוֹתִי מִלֹּזְבוּהָ כָּל קִצִּינִיךָ נִדְדוֹ
יִזוּד מִקִּשָּׁת אִסְרוֹ כָּל נִמְצָאִיךָ אִסְרוֹ יִזוּדוֹ מִרְזוּק
בְּרוּזוֹ עַל כֵּן אִמְרָתִי שִׁעוֹ מִנִּי אִמְרָר בְּבִכִּי אֵל
תִּאֲצִיזוֹ לְזוּזְמוֹנִי עַל שֵׁד בֵּת עַמִּי כִי יוֹם מִהוֹמוּהָ
וּמִבוּסָה וּמִבוּכָה לְאֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת בְּגֵיָא זְזוּיּוֹן
מִקְרָקֵר קֵר וְשׁוֹעַ אֵל הַהָר וְעֵילָם זֶשֶׁא אֲשַׁפָּה
בְּרֹכֵב אָדָם פְּרִשִׁים וְקִיר עֲרָה מִגֵּן וַיְהִי מִבְּזוּר
עַמְקִיךָ מִלֹּאֵו רֹכֵב וְהַפְּרִשִׁים שֵׁת שֵׁתוֹ הַשְּׁעָרָה

ויגל את מסך יהודה ותבט ביום ההוא אל נשק בית היער את בקיעי עיר דוד ראיתם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התזותונה ואת בתי ירושלם ספרתם ותתצו הבתים לבצר הזומה ומקוה עשיתם בין הזומתים למי הברכה הישנה ולא הבטתם אל עשיה ויצרה מרזוק לא ראיתם ויקרא אדני יהוה צבאות ביום ההוא לבכי ולמספרד ולקרזזה ולזגר שק והנה ששון ושמוזה הרג בקר ושזוט צאן אכל בשר ושמות יין אכול ושחו כי מזור נמות ונגלה באזני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות כה אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסכן הזה על שבנא אשר על הבית מה לך פה ומי לך פה כי זעבת לך פה קבר זעבי מרום קברו זקקי בסלע משכן לו הגה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטר עטה צנוף יצנפך צנפה כדור אל ארץ רוזבת ידיים שמה תמות ושמה מרכבות כבודך קלון בית אדניך והדפתיך ממעבך וממעמדך יהרסך והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן זולקיהו והלבשתיו כתנתך ואבנטך אזוקנו וממשלתך אתן בידו

והיה לאב ליושב ירושלם ולבית יהודה ונתתי מפתוז בית דוד על שכמו ופתוז ואין סגר וסגר ואין פתוז ותקעתי יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן מכלי האגנות ועד כל כלי הנבלים ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר משא צר היכלו אגיות תרשיש כי שרד מבית מבוא מארץ כתים נגלה לבו דמו ישבי אי סוזר צידון עבר ים מלאוך ובמים רבים זרע שזור קציר יאור תבואתה ותהי סוזר גוים בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא זולתי ולא ילדתי ולא גדלתי בזורים רוממתי בתולות כאשר שמע למצרים יזיילו כשמע צר עברו תרשישה היכלו ישבי אי הזאת לכם עליזה מימי קדם קדמתה יבלוה רגליה מרזוק לגור מי יעץ זאת על צר המעטירה אשר סוזריה שרים כנעניה נכבדי ארץ יהוה צבאות יעצה לזולל גאון כל צבי להקל כל נכבדי ארץ עברי ארץ כיאר בת תרשיש אין מזוז עוד ידו

נָטָה עַל הַיָּם הַרְגִּיזוּ מִמַּלְכוֹת יְהוּדָה צוֹה אֶל כְּנָעַן
לְשׂוּמֵד מִעֲזוּזִיהָ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹסִיפִי עוֹד לַעֲלוֹז
הַמַּעֲשֵׂקָה בַת־תּוֹלַת בַּת צִידוֹן כִּתְיִים קוֹמִי עִבְרִי גַם
שֵׁם לֹא יִזְוֹז לְךָ הֵן אֶרֶץ כְּשָׂדִים זֶה הָעָם לֹא הִיא
אֲשׁוּר יִסְדָּה לְצִיִּים הַקִּימוּ בּוֹזִיגֵי עוֹרְרוּ אַרְבַּנּוֹתֶיהָ
שָׁמָּה לַמַּפְלָה הִלְכִילוּ אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ כִּי שָׁדַד
מִעֲזוֹכָן וְהִיא בַיּוֹם הַהוּא וְנִשְׁכַּחַת
צָר שִׁבְעִים שָׁנָה כִּימֵי מֶלֶךְ אַזּוּד מִקֶּץ שִׁבְעִים
שָׁנָה יִהְיֶה לְצָר כְּשִׁירַת הַזֹּנָה קִזְוִי כְּזֹר סָבִי עִיר
זוֹנָה נִשְׁכַּחַת הִיטִיבִי נָגַן הַרְבִּי שִׁיר לְמַעַן תִּזְכְּרִי
וְהִיא מִקֶּץ שִׁבְעִים שָׁנָה יִפְקַד יְהוָה אֶת צָר וְשִׁבְתָּ
לְאַתְנַנָּה וּזְנַתָּ אֶת כָּל מִמְלַכּוֹת הָאָרֶץ עַל פְּנֵי
הָאָדָמָה וְהִיא סוֹזְרָה וְאַתְנַנָּה קָדֵשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר
וְלֹא יִזְסַן כִּי לִישָׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סוֹזְרָה
לֹאכֹל לְשִׁבְעָה וּלְמַכְסָה עֵתִיק
הִנֵּה יְהוָה בּוֹקֵק הָאָרֶץ וּבּוֹלְקָה וְעוֹה פְּנִיָּה וְהַפִּיץ
יִשְׁבִּיָּה וְהִיא כַעַם כִּכְהֵן כַּעֲבָד כְּאֲדָגִי כְּשִׁפּוֹזָה
כְּגַבְרַתָּה כְּקוֹנָה כְּמוֹכֵר כְּמִלּוּה כְּלוּה כְּנִשָּׂה כְּאֲשֶׁר
נִשָּׂא בּוֹ הַבּוֹק תְּבוֹק הָאָרֶץ וְהַבּוֹז תְּבוֹז כִּי יְהוּדָה
דָּבַר אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אֲבֹלָה נְבֹלָה הָאָרֶץ אֲבֹלָה
נְבֹלָה תִּבְלֵ אֲמַלְלוּ מִרוֹם עִם הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ זֹנְפָה

תִּזְוֹת יִשְׁבִּיָּה כִּי עֲבָרוּ תוֹרַת זוֹלְפּוֹ זוֹק הִפְרוּ בְרִית
עוֹלָם עַל כֵּן אֱלֹהֵי אֶרֶץ וַיֹּאשְׁמוּ יִשְׁבִּיָּה
עַל כֵּן זָרוּ יִשְׁבִּיָּה אֶרֶץ וְנִשְׂאָר אֲנֹשׁ מוֹעֵר אֲבֹל
תִּירוּשׁ אֲבֹלָה גִּפְן נִאֲנָזוּ כָּל שְׂמֹזִי לִב־שֶׁבֶת
מִשׁוּשׁ תִּפְסִים זוֹדֵל שִׁאֲוֹן עֲלִיזִים שֶׁבֶת מִשׁוּשׁ כְּזֹר
בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ יִין יִמַר שִׁכָּר לְשִׁתּוֹ נִשְׁבְּרָה
קָרִית תִּהְיֶה סֶגֶר כָּל בֵּית מִבּוֹא צוֹזָה עַל הַיִּין
בּוֹזוּצוֹת עֲרֹבָה כָּל שְׂמֹזָה גְּלָה מִשׁוּשׁ הָאָרֶץ
נִשְׂאָר בְּעִיר שָׁמָּה וְשִׁאִיָּה יִכַּת שִׁעָר כִּי כֹה יִהְיֶה
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנִקְף זִית כַּעֲלֹלָת
אִם כֹּלָה בְּצִיר הַמָּה יִשְׂאוּ קוֹלָם יִרְנּוּ בְּגִאֲוֹן יְהוָה
צָהֲלוּ מֵיָם עַל כֵּן בְּאֵרִים כְּבָדוֹ יְהוָה בְּאֵי הַיָּם שֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִכְּנָף
הָאָרֶץ זְמֵרַת שְׂמֵעֵנוּ צְבִי לְצִדִּיק וְאִמֵּר רִזִּי לִי רִזִּי
לִי אֹי לִי בְּגָדִים בְּגָדוֹ וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ פּוֹזֵד
וּפּוֹזֵת וּפּוֹז עֲלִיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְהִיא הִנֵּס מִקּוֹל
הַפּוֹזֵד יִפֹּל אֶל הַפּוֹזֵת וְהַעוֹלָה מִתּוֹךְ הַפּוֹזֵת יִלְכַּד
בְּפּוֹז כִּי אֲרֹבוֹת מִמְרוֹם נִפְתּוּזוֹ וַיִּרְעִשׁוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ
רַעָה הַתִּרְעָעָה הָאָרֶץ פּוֹר הַתְּפוֹרֶרֶה אֶרֶץ מוֹטָה
הַתְּמוֹטָטָה אֶרֶץ נוֹעַ תְּנוּעַ אֶרֶץ כְּשִׁכּוֹר וְהַתְּנוֹדָדָה
כְּמִלּוֹנָה וְכִבְד עֲלִיהָ פִּשְׁעָה וְנִפְלָה וְלֹא תִסִּיף

קום והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרום
במרום ועל מלכי האדמה על האדמה ואספו
אספה אסיר על בור וסגרו על מסגרי ומרב ימים
יפקדו וזופרה הלבנה ובושה הזומה כי מלך
יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו
כבוד יהוה אלהי אתה

ארובמך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרוזוק
אמונה אמן כי שמת מעיר לגל קריה בצורה
למפלה ארמון זרים מעיר לעולם לא יבנה על כן
יכבדוך עם עז קרית גוים עריצים יראוך כי היית
מעוז לאל מעוז לאביון בער לו מוזסה מורם על
מוזרב כי רוז עריצים כורם קיר כוזרב בציון
שאון זרים תכניע זורב בעל עב זמיר עריצים
יענה ועשה יהוה צבאות לכל

העמים בהר הזה משתה שבנים משתה שמרים
שבנים ממוזים שמרים מוזקים ובלע בהר הזה
פני הלוט הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה
על כל הגוים בלע המות לנצח ומוזה אדני יהוה
דבעה מעל כל פנים וזרפת עמו יסיר מעל כל
הארץ כי יהוה דבר

ואמר ביום ההוא הננה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו

זה יהוה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו כי תנוז
יד יהוה בהר הזה ונדוש מואב תוזתו כהדוש
מתבן במי מדמנה ופרש ידיו בקרבו כאשר
יפרש השוזה לשוזה והשפיל גאותו עם ארבות
ידיו ומבצר משגב זובמתיך השו השפיל הגיע
לארץ עד עפר

ביום ההוא ישר השיר הזה בארץ יהודה עיר
עז לנו ישועה ישית זומות וזל פתוזו שיערים
ויבא גוי צדיק שמר אמנים יצר סמוך תצר שלום
שלום כי כך בטוזו בטוזו ביהוה עדי עד כי ביה
יהוה צור עולמים כי השו ישבי מרום קריה
נשגבה ישפילנה ישפילה עד ארץ יגיענה עד
עפר תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים ארוז
לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלס אף ארוז
משפטך יהוה קוינוך לשמך ולאכרך תאות נפש
נפשי אויתך בלילה אף רוזי בקרבי אשזורך כי
כאשר משפטך לארץ צדק למדו ישבי תבל
יוזן רשע בל למד צדק בארץ נכוזות יעול ובל
יראה גאות יהוה

ידך בל יוזיון יוזו ויבשו קנאת עם אף אש צריך
תאכלם

יהוה תשפת שלום לנו כי גם כל מעשינו פעלת לנו יהוה אלהינו בעלוננו ארזים זולתך לבד בך נזכיר שמך מתים כל יזוי רפאים כל יקמו לכן פקדת ותשמידם ותאבד כל זכר לבנו יספת לגוי יהוה יספת לגוי נכבדת רוזקת כל קצוי ארץ יהוה בצר פקדוך צקון לזיש מוסרך לבנו כמו הרה תקריב כלדת תזיל תזעק בזובליה כן היינו מפניך יהוה הרינו זולנו כמו ילדנו רוז ישועת כל זעשה ארץ וכל יפלו ישבי תכל יזוי מתוך נבלתי יקומון הקיצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל לך עמי בא בזודריך וסגר דלתיך בערך זובי כמעט רגע עד יעבור זעם כי הגה יהוה יצא ממקומו לפקד עון ישב הארץ עליו וגלתה הארץ את דמיה ולא תכסה עוד על הרוגיה ביום ההוא יפקד יהוה בזורבו הקשה והגדולה והזוזקה על לויתן נוזש ברזו ועל לויתן נוזש עקלתון והרג את התנין אשר בים ..... ביום ההוא כרם זומד ענו לה אני יהוה נצרה לרגעים אשקנה פן יפקד עליה לילה ויום אצרנה זומה אין לי מי יתנני שבייר

שית במלזומה אפשעה בה אציתנה יזוד או יזוק במעווי יעשה שלום לי שלום יעשה לי הבאים ישרש יעקב יציץ ופרוז ישראל ומלאו פני תכל תנובה הכמכת מכהו הכהו אם כהרג הרגיו הרג בסאסאה בשלזזה תריבנה הגה ברוזו הקשה ביום קדים לכן בזאת יכפר עון יעקב וזה כל פרי הסר זוטאתו בשומו כל אבני מזבזו כאבני גר מנפצות לא יקמו אשרים וזומנים כי עיר בצורה בוד גוה משלזו ונעזב כמדבר שם ירעה עגל ושם ירבץ וכלה סעפיה ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בינות הוא על כן לא ירוזמנו עשהו ויצרו לא יזננו והיה ביום ההוא יזבט יהוה משבלת הגהר עד נוזל מצרים ואתם תלקטו לאזוד אזוד בני ישראל והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והגדוזים בארץ מצרים והשתזו ליהוה בהר הקדש בירושלם הוי עטרת גאות שכרי אפרים וציץ נבל עבי תפארתי אשר על ראש גיא שמנים הלומי יין הגה זוק ואמן לאדני כורם ברד שער קטב כורם מים

כבירים שטפים הניזו לארץ ביד ברגלים תרמסנה
עטרת גאות שכורי אפרים והיתה ציצת גבל צבי
תפארתו אשר על ראש גיא שמנים ככורה
בטרם קיץ אשר יראה הראה אותה בעודה בכפו
יבלענה ביום ההוא יהיה יהוה
צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו
ולרוז משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי
מלחמה שעה וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו כהן
ונביא שגו בשכר גבלעו מן היין תעו מן השכר שגו
בראה פקו פליליה כי כל שלוזנות מלאו קיא צאה
בלי מקום את מי יורה דעה ואת
מי יבין שמועה גמולי מוזלב עתיקי משדים כי צו
לצו צו לצו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם כי
בלעגי שפה ובלשון אזרת ידבר אל העם הזה
אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניזו לעיף וזאת
המרעה ולא אבוא שמוע והיה להם דבר יהוה
צו לצו צו לקו לקו לקו זעיר שם זעיר שם
למען ילכו וכשלו אזור ונשברו וזקשו
ונלכדו לכן שמעו דבר יהוה
אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם כי
אמרתם כרתנו ברית את מות ועם שאול עשינו

זוה שייט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמנו כזב
מוזסנו ובשקר נסתרו לכן כה
אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן אבן בזון פנת
יקרת מוסד מוסד המאמין לא יזיש ושמתי משפט
לקו וצדקה למושקלת ויעה ברד מוזסה כזב וסתר
מים ישטפו וכפר בריתכם את מות וזוזותכם את
שאול לא תקום שוטף שוטף כי יעבר והייתם לו
למרמס מדי עברו יקוז אתכם כי בבקר בבקר
יעבר ביום ובלילה והיה רק זועה הבין שמועה
כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס
כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בגבעון ירגו
לעשות מעשהו זר מעשהו ולעבד עבדתו נכריה
עבדתו ועתה אל תתלוצצו פן יזזקו מוסריכם כי
כלה וזרעה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על
כל הארץ האינו ושמעו קולי
הקשיבו ושמעו אמרתי הכל היום יזרש הזרש
לזרע יפתוז וישדד אדמתו הלוא אם שוה פניה
והפיץ קצו וכמן יזרק ושם זזטה שורה ושערה
נסמן וכסמת גבלתו ויסרו למשפט אלהיו יורנו כי
לא בזרוין יודש קצו ואופן עגלה על כמן יוסב
כי במטה יזבט קצו וכמן בשבט לזם יודק כי

לא לנצח אדוש ידושנו והמם גלגל עגלתו ופרשיו
לא ידקנו גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא
עצה הגדיל תושיה

הוי אריאל אריאל קרית זונה דוד ספו שנה על
שנה זוגים ינקפו והציקותי לאריאל והיתה תאניה
ואניה והיתה לי כאריאל וזנתי כדור עליך וצרת
עליך מצב והקימתי עליך מצרת ושפלת מארץ
תדברי ומעפר תשזו אמרתך והיה כאוב מארץ
קולך ומעפר אמרתך תצפצף והיה כאבק דק
המון זריך וכמין עבר המון עריצים והיה לפתע
פתאם מעם יהוה צבאות תפקד ברעם וברעש
וקול גדול סופה וסערה ולהב אש אוכלה והיה
כזולום זוזון לילה המון כל הגוים הצבאים על
אריאל וכל צביה ומצדתה והמציקים לה והיה
כאשר יזלם הרעב והנה אוכל והקיץ וריקה
נפשו וכאשר יזלם הצמא והנה שתה והקיץ
והנה עיף ונפשו שוקקה כן יהיה המון כל הגוים
הצבאים על הר ציון התמהמהו

ותמהו השתעשעו ושעו שכרו ולא יין נעו ולא
שכר כי נסך עליכם יהוה רוז תרדמה ויעצם את
עיניכם את הנביאים ואת ראשיכם הזוזים כסה

ותהי לכם זוזות הכל כדברי הספר הזותום אשר
יתנו אתו אל יודע הספר לאמר קרא נא זה ואמר
לא אוכל כי זותום הוא ונתן הספר על אשר לא
ידע ספר לאמר קרא נא זה ואמר לא ידעתי
ספר ויאמר

אדני יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני
ולבו רזק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים
מלבדה לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה
הפלא ופלא ואבדה זוכמת זוכמיו ובינת נבני
תסתתר הוי

המעמיקים מיהוה לסתר עצה והיה במוזשך
מעשיהם ויאמרו מי ראנו ומי ידענו הפככם אם
כזומר היצר יזשב כי יאמר מעשה לעשהו לא
עשני ויצר אמר ליצרו לא הבין הלא עוד מעט
מוער ושב לבנון לכרמל והכרמל ליער יזשב
ושמעו ביום ההוא הזרשים דברי ספר ומאפל
ומוזשך עיני עורים תראינה ויספו ענוים ביהוה
שמוזה ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו כי אפס
עריץ וכלה לץ ונכרתו כל שקדי און מוזטיאי
אדם בדבר ולמוכיוז בשער יקשון ויטו בתהו
צדיק לכן כה אמר יהוה אל

בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש
יעקב ולא עתה פניו יזוורו כי בראתו ילדיו מעשה
ידי בקרבו יקדישו שמי והקדישו את קדוש
יעקב ואת אלהי ישראל יעריצו וידעו תעי רוז
בינה ורוגנים ילמדו לקוז
הוי
בנים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מני
ולנסך מסכה ולא רוזי למען ספות זוטאת על
זוטאת ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז
במעוז פרעה ולזוסות בצל מצרים והיה לכם מעוז
פרעה לבשת והזוסות בצל מצרים לכלמה כי
היו בצען שריו ומלאכיו זנס יגיעו כל הבאיש
על עם לא יועילו לבו לא לעזר ולא להועיל כי
לבשת וגם לזורפה
משא בהמות נגב בארץ צרה וצוקה לביא וליש
מהם אפעה ושרף מעופף ישאו על כתף עירים
זיולהם ועל דבשת גמלים אוצרתם על עם לא
יועילו ומצרים הבל וריק יעזרו לכן קראתי לזאת
רהב הם שבת עתה בוא כתבה על לוז אתם ועל
ספר זוקה ותהי ליום אזורן לעד עד עולם כי עם
מרי הוא בנים כוזשים בנים לא אבו שמוע תורת
יהוה אשר אמרו לראים לא תראו ולוזים לא

תוזו לנו נכוזות דברו לנו זולקות זוזו מהתלות
סורו מני דרך הטו מני ארוז השביתו מפנינו את
קדוש ישראל לכן כה אמר קדוש ישראל יען
מאסכם בדבר הזה ותבטונו בעשק ונלוז ותשענו
עליו לכן יהיה לכם העון הזה כפרץ נפל נבעה
בחזומה נשגבה אשר פתאם לפתע יבוא שברה
ושברה כשבר נבל יוצרים כתות לא יזמל ולא
ימצא במכתתו זורש לזותות אש מיקוד ולזשף
מים מגבא
כי כה אמר
אדני יהוה קדוש ישראל בשובה וזוזת תושעון
בהשקט ובבטוזה תהיה גבורתכם ולא אביתם
ותאמרו לא כי על סוס ננס על כן תנוסון ועל קל
נרכב על כן יקלו רדפיכם אלף אוזד מפני גערת
אוזד מפני גערת זומשה תנסו עד אם נותרתם
כתרן על ראש ההר וכנס על הגבעה ולכן יזכה
יהוה לזוננכם ולכן ירום לרוזמכם כי אלהי משפט
יהוה אשרי כל זוכי לו
כי
עם בציון ישב בירושלם בכו לא תבכה זוזן יזנך
לקול זעקך כשמעתו ענך ונתן לכם אדני לזום
צר ומים לזוזן ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך
ראות את מוריך ואזניך תשמענה דבר מאזוריך

לאמר זה הדרך לכו בו כי תאמינו וכי תשמאלו וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זהבך תזרם כמו דוה צא תאמר לו ונתן מטר זרעך אשר תזרע את האדמה ולזום תבואת האדמה והיה דשן ושמן ירעה מקניך ביום ההוא כר גרוזב והאלפים והעירים עבדי האדמה כליל זומיץ יאכלו אשר זרה ברוזת ובמזרה והיה על כל הר גבה ועל כל גבעה נשאה פלגים יכלי מים ביום הרג רב בנפל מגדלים והיה אור הלבנה כאור הזומה ואור הזומה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום זובש יהוה את שבר עמו ומוזן מכתו ירפא

הנה שם יהוה בא ממרוזק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו כאש אכלת ורוזו כנזול שוטף עד צואר יזצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה על לזוי עמים השיר יהיה לכם כליל התקדש זוג ושמזות לבב כהולך בזליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל והשמיע יהוה את הוד קולו ונזות זרועו יראה בזעף אף ולהב אש אוכלה נפען וזרם ואבן ברד כי מקול יהוה יזות אשור בשבט יכה והיה כל מעבר מטה

מוסדה אשר יניזו יהוה עליו בתפים ובכזרות ובמלזומות תנזפה גלזום בה כי ערוך מאתמול תפתה גם הוא למלך הוכן העמיק הרוזב מדרתה אש ועצים הרבה נשמית יהוה כנזול גפרית בערה בה הוי הירדים

מצרים לעזרה על סוסים ישענו ויבטונו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו מאד ולא שעו על קדוש ישראל ואת יהוה לא דרשו וגם הוא זכום ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וקם על בית מרעים ועל עזרת פעלי און ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר ולא רוזו ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויזדו כלם יכליון כי

כה אמר יהוה אלי כאשר יהנה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים מקולם לא יזת ומהמונם לא יענה כן ירד יהוה צבאות לעבא על הר ציון ועל גבעתה כצפרים עפות כן יגן יהוה צבאות על ירושלם גנון והציל פסונו והמליט שובו לאשר העמיקו סרה בני ישראל כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם זוטא ונפל אשור בזרוב לא איש וזרוב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני זרוב

ובזוריו למס יהיו וסלעו ממגור יעבור וזתו מנס
שריו נאם יהוה אשר אור לו בציון ותגור לו
בירושלם
מלך ולשרים למשפט ישרו והיה איש כמוזבא
רוזו וסתר זרם כפלגי מים בציון כצל סלע כבד
בארץ עיפה ולא תשעינה עיני ראים ואני שומעים
תקשכנה ולבב נמהרים יבין לדעת ולשון עלגים
תמהר לדבר צוות לא יקרא עוד לנבל נדיב
ולכילי לא יאמר שוע כי נבל נבלה ידבר ולבו
יעשה און לעשות זנף ולדבר אל יהוה תועה
להריק נפש רעב ומשקה צמא יזסיר וכלי כליו
רעים הוא זמות יעץ לזובל ענוים באמרי שקר
ובדבר אביון משפט נדיב נדיבות יעץ והוא על
נדיבות יקום
שאננות קבנה שומענה קולי בנות בטוות האנה
אמרתי ימים על שנה תרגנה בטוות כי כלה
בציר אסף בלי יבוא זרדו שאננות רגזה בטוות
פשטה וערה וזגורה על זולצים על שדים ספדים
על שדי זומד על גפן פריה על אדמת עמי קון
שמיר תעלה כי על כל בתי משוש קריה עליזה
כי ארמון נפש המון עיר עוב עפל ובזון היה

בעד מערות עד עולם משוש פראים מרעה
עדרים עד יערה עלינו רוזו ממרום והיה מדבר
לכרמל וכרמל ליער יזשב ושכן במדבר משפט
וצדקה בכרמל תשב והיה מעשה הצדקה שלום
ועבדת הצדקה השקט ובטוח עד עולם וישב עמי
בנה שלום ובמשכנות מבטחים ובמנוחות שאננות
וברד ברדת היער ובשפלה תשפל העיר
אשריכם זרעי על כל מים משלזוי רגל השור
והזמור
שדוד ובוגד ולא בגדו בו כהתמך שודד תושד
כנלתך לבגד יבגדו בך
זננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת
צרה מקול המון נדדו עמים מרובמתך נפצו גוים
ואסף שללכם אסף הזוסיל כמשק גבים שקק בו
נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה
והיה אמונת עתיך זוסן ישועת זוכמת ודעת יראת
יהוה היא אוצרו
אראלם צעקו זעה מלאכי שלום מר יכיון
נשמו מסלות שבת עבר ארוז הפר ברית מאס
ערים לא זושב אנוש אבל אמללה ארץ הזופיר
לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל

עַתָּה אֶקוּם יֹאמֵר יְהוָה עַתָּה אֲרוּמִם עַתָּה אֲנֹשֵׂא
תִּהְיוּ זֹשֵׁשׁ תִּלְדוּ קֶשׁ רוּזוּכִם אֵשׁ תֹּאכְלֻכֶם
וְהָיוּ עַמִּים מִשְׁרַפּוֹת עֵיד קֹוצִים כַּסּוּזִים בְּאֵשׁ
יֵצְתוּ
רוּזוּקִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְדַעוּ קְרוּבִים גְּבַרְתִּי פּוּזְדוּ
בְּצִיּוֹן זֹטָאִים אֲזוּזָה רַעְדָה זֹנְפִים מִי יָגוּר לָנוּ אֵשׁ
אוֹכְלָה מִי יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם הַלֵךְ צַדִּיקוֹת וְדַבֵּר
מִיִּשְׂרָאֵל מֵאֵס בְּבַעַע מַעֲשֵׂקוֹת זַעַר כַּפּוֹי מִתַּמָּךְ
בְּשׂוּזוֹד אֲטֵם אֲזוֹ מִשְׁמַע דְּבָרִים וְעַצֵּם עֵינָיו מִרְאוֹת
בְּרַע הוּא מִרוּמִים יִשְׁכֵן מִצְדוֹת סַלְעִים מִשְׁגָּבוֹ
לְזוּמוֹ נִתֵן מִיּוֹמֵי זְאֵמָנִים מִלֵךְ בִּיפּוֹי תוּזוּזִינָה עֵינֶיךָ
תִּרְאִינָה אֶרֶץ מִרוּזוּקִים לְבָךְ יִהְיֶה אִימָה אִיהַ סֵפֶר
אִיהַ שֶׁקַל אִיהַ סֵפֶר אֵת הַמְגִדְלִים אֵת עִם נוֹעֵז
לֹא תִרְאֶה עִם עִמְקֵי שִׁפְהַ מִשְׁמוּעַ נִלְעַג לְשׁוֹן אִין
בִּינָה זוּזָה צִיּוֹן קָרִית מוֹעֵדְנוּ עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה
יְרוּשָׁלַם נוֹה שְׁאֲנֵן אֵהֵל בָּל יִצְעֵן בָּל יִסַע יִתְדַתִּיו
לְנִצּוֹן וְכָל זֹבְלֵיו בָּל יִנְתְּקוּ כִי אִם שֵׁם אֲדִיר יְהוָה
לָנוּ מִקּוֹם נְהָרִים יֹאֲרִים רוּזוּבֵי יָדַיִם בָּל תִּלְךָ בּוֹ
אֲנִי שֵׁיט וְצִי אֲדִיר לֹא יַעֲבֵרְנוּ כִי יְהוָה שֶׁפְּטָנוּ יְהוָה
מוּזַקְקָנוּ יְהוָה מִלְכָנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ נִטְשׁוּ זֹבְלֶיךָ בָּל
יּוּזְקוּ כֵן תִּרְנָם בָּל פִּרְשׁוּ נָס אֲזוּ זֹלְכָךְ עַד שֶׁלָּל

מִרְבָּה פַסּוּזִים בּוּזוּ בּוֹ וְכָל יֹאמֵר שֶׁכֵן זֹלְתִי הָעַם
הִישָׁב בַּה נֹשֵׂא עוֹן
גּוֹיִם לְשִׁמְעַ וְלֹאֲמִים הַקְּשִׁיבוּ תִשְׁמַע הָאָרֶץ
וּמִלֵּאָה תִבָּל וְכָל צֹאֲצֹאֵיהָ כִי קֶצֶף לִיהוָה עַל כָּל
הַגּוֹיִם וּזְמוּזָה עַל כָּל צִבְאָם הַזּוֹרִימִם נִתְנָם לְטַבּוּז
וּזְלִלְיָהֶם יִשְׁלַכּוּ וּפְגָרֵיהֶם יַעֲלֶה בְּאֵשׁם וְנִמְסוּ
הָרִים מִדָּמָם וְנִמְקוּ כָּל צִבְאָ הַשָּׁמַיִם וְנִגְלוּ כַסְפֵּר
הַשָּׁמַיִם וְכָל צִבְאָם יִבּוֹל כְּנִבְלַת עֵלָה מִגִּפְזֵן וְכַנְבֵּלַת
מִתְאֲנָה כִי רוֹתָה בְּשָׁמַיִם זֹרְבֵי הִנָּה עַל אֲדוּם תִּרְד
וְעַל עִם זֹרְמֵי לְמִשְׁפַּטֵּ זֹרְבֵי לִיהוָה מִלֵּאָה דָם
הַדְּשִׁינָה מוּזוּלָב מִדָּם כְּרִים וְעִתוּדִים מוּזוּלָב כְּלִיּוֹת
אִילִים כִּי זְבוּז לִיהוָה בְּבַצְרָה וְטַבּוּז גְּדוּל בְּאֶרֶץ
אֲדוּם וִירְדוּ רֹאֲמִים עַמִּם וּפְרִים עִם אֲבִירִים וְרוֹתָה
אֲרָצָם מִדָּם וְעַפְרָם מוּזוּלָב יִדְשֵׁן כִּי יוֹם נָקָם לִיהוָה
שִׁנָּת שְׁלֹוּמִים לְרִיב צִיּוֹן וְנִהַפְּכוּ זֹלְתִי לְאֻפַת
וְעַפְרָה לְגַפְרִית וְהִיתָה אֲרָצָה לְאֻפַת בְּעֵרָה לִילָה
וְיוֹמָם לֹא תִכְבֶּה לְעוֹלָם יַעֲלֶה עֲשִׂינָה מִדוּר לְדוּר
תִּזְרַב לְנִצּוֹן נְצוּזִים אִין עֵבֵר בַּה וִירְשׁוּהָ קָאֵת
וּקְפוּד וִינְשׁוּף וְעֵרַב יִשְׁכְּנוּ בַּה וְנִטָּה עֲלִיָה קוֹ תְהוּ
וְאֲבָנֵי בַּהוּ זֹרִיָה וְאִין שֵׁם מִלְכּוּכָה יִקְרָאוּ וְכָל
שְׂרִיָה יְהִיוּ אֶפֶס וְעִלְתָה אֲרַמְנָתִיהָ סִירִים קְמוּשׁ

וּזְוֹזוּ בַּמִּבְצָרִיהָ וְהִיתָה נֹחַ תַּנִּים וְזַעִיר לַבְּנוֹת יַעֲנֶה וּפְגָשׁוּ צַיִים אֶת אֵיִם וְשַׁעִיר עַל רַעְהוּ יִקְרָא אֶךְ שֵׁם הַרְגִיעָה לִילִית וּמִצָּאָה לָהּ מִנְּזוּז שִׁמְהָ קִנְנָה קִפּוּז וְתַמְלִט וּבִקְעָה וְדַגְרָה בַּצֶּלֶה אֶךְ שֵׁם נִקְבְּצוּ דִיּוֹת אִשָּׁה רַעוּתָה דִרְשׁוּ מֵעַל סִפֵּר יְהוָה וּקְרָאוּ אֲזוּת מִהֲנָה לֹא נַעֲדָרָה אִשָּׁה רַעוּתָה לֹא פִקְדוּ כִי פִי הוּא צוֹה וְרוּזוּ הוּא קִבְצָן וְהוּא הַפִּיל לַהֵן גֹּרֵל וִידוּ זוֹלְקָתָהּ לַהֵם בִּקּוּ עַד עוֹלָם יִרְשׁוּהָ לְדוֹר וְדוֹר יִשְׁכְּנוּ בָּהּ יִשְׁשׂוּם מִדְּבַר וְצִיָּה וְתַגֵּל עַרְבָּה וְתַפְרוּז כּוּזַבְצֶלֶת פְּרוּז תַּפְרוּז וְתַגֵּל אֶף גִּילָת וְרִנָּן כְּבוֹד הַלְּבָבוֹן נֶתֶן לָהּ הַדָּר הַכְּרַמֵּל וְהַשְּׂרוֹן הַמָּה יִרְאוּ כְּבוֹד יְהוָה הַדָּר אֱלֹהֵינוּ זֹזְקוּ יָדַיִם רַפּוֹת וּבִרְכִים כְּשִׁלוֹת אִמְצוּ אִמְרוּ לְנִמְהָרֵי לֵב זֹזְקוּ אֵל תִּירָאוּ הֲנָה אֱלֹהֵיכֶם נֶקֶם יָבוֹא גְמוּלָה אֱלֹהִים הוּא יָבוֹא וְיִשְׁעֵכֶם אִזְּ תַּפְקֹזְנָה עֵינֵי עוֹרִים וְאֲזִנֵי זֹרְשִׁים תַּפְתַּזְנָה אִזְּ יִדְלַג כְּאִיל פֶּסוּז וְתַרְן לִשׁוֹן אֲלֵם כִּי נִבְקָעוּ בַּמִּדְּבַר מִיָּם וְנִזְזָלִים בַּעֲרָבָה וְהִיָּה הַשֶּׁרֶב לֹאֲגֵם וְצִמְאוֹן לַמְּבוּעֵי מִיָּם בְּנוֹה תַנִּים רַבְצָה זֹזַעִיר לַקִּנְנָה וְגָמָא

וְהִיָּה שֵׁם מִסְּלוֹל וְדָרְךְ וְדָרְךְ הַקִּדְשֵׁי יִקְרָא לָהּ לֹא יַעֲבֹרְנוּ טָמָא וְהוּא לָמוּ הַלֵּךְ דָּרְךְ וְאוֹיְלִים לֹא

יִתְעוּ לֹא יִהְיֶה שֵׁם אֲרִיָּה וּפְרִיָּץ זֹזִיּוֹת בֵּל יַעֲלֶנָה לֹא תִמְצָא שֵׁם וְהַלְכוּ גְאוֹלִים וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁבּוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׁמְזוּת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שִׁשׁוֹן וְשִׁמְזוּת יִשְׁלִיָּנוּ וְנִסּוּ יִגּוֹן וְאַנְזוּת

וְהִי בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ זֹזְקִיָּהוּ עֲלָה סַנְזוֹרִיָּב מֶלֶךְ אֲשׁוֹר עַל כָּל עַרְי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וְיִתְפָּשֵׂם וְיִשְׁלֹז מֶלֶךְ אֲשׁוֹר אֶת רַב־שָׁקָה מֶלֶכִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אֵל הַמֶּלֶךְ זֹזְקִיָּהוּ בְּזוּיֵל כְּבֹד וְיַעֲמֹד בַּתְּעֻלָּת הַבְּרַכָּה הַעֲלִינָה בַּמִּסְלָת שְׂדָה כּוּבֵס וְיִצָּא אֵלָיו אֱלִיקִים בֶּן זֹזְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְשִׁבְצָא הַסִּפֵּר וְיִואֲזוּ בֶן אֶסְף הַמּוֹזְכִיר וְיֹאמֵר אֵלֵיהֶם רַב־שָׁקָה אִמְרוּ נָא אֵל זֹזְקִיָּהוּ כֹה אִמֵּר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוֹר מִהַ הַבְּטוּזוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטוּזוֹת אִמְרָתִי אֶךְ דְּבַר שִׁפְתֵי עֵצָה וְגִבּוֹרָה לְמַלְחָמָה עֲתָה עַל מִי בְטוּזוֹת כִּי מִרְדַּת בִּי הֲנָה בְטוּזוֹת עַל מִשְׁעֵנֹת הַקִּנְנָה הַרְצִיָּץ הַזֶּה עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסְמַךְ אִישׁ עָלָיו וּבֹא בְּכַפּוֹ וְנִקְבָּה כֶּן פְּרַעְיָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְכָל הַבְּטוּזִים עָלָיו וְכִי תֹאמֵר אֵלֵי אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְטוּזוֹ הַלּוֹא הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר זֹזְקִיָּהוּ אֶת בְּמֹתָיו וְאֶת מוֹזְבוֹתָיו וְיֹאמֵר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַיִם לְפָנֵי הַמּוֹזְבוֹ הַזֶּה תִּשְׁתַּזּוּזוּ וְעֲתָה

התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם ואיך תשיב את פני פוזת אווד עבדי אדני הקטנים ותבטזו לך על מצרים לרכב ולפרשים ועתה הבבלעדי יהוה עליתי על הארץ הזאת להשוזייתה יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשוזייתה ויאמר אליקים ושבנא ויואז אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנזנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על הזומה ויאמר רבשקה האל אדניך ואליך שלוזני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על הזומה לאכל את זראיהם ולשתות את שיניהם עמכם ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שבעו את דברי המלך הגדול מלך אשור כה אמר המלך אל ישא לכם זזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם ואל יבטז אתכם זזקיהו אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור אל תשמעו אל זזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתי איש מי בורו עד באי ולקוזתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן

ותירוש ארץ לוזם וכרמים פן יסית אתכם זזקיהו לאמר יהוה יצילנו ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור איה אלהי זומת וארפד איה אלהי ספרוים וכי הצילו את שמרון מידי מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי ויזורישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו ויבא אליקים בן זזקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואז בן אסף המזכיר אל זזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה ויהי כשמע המלך זזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה וישלז את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמרו אליו כה אמר זזקיהו יום ערה ותוכוזה ונאעה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכזו אין ללדה אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלוזו מלך אשור אדני לזורף אלהים זוי והוכיז בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה ויבאו עבדי המלך זזקיהו אל

ישעיהו ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי הנני נותן בו רווח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בזורב בארצו וישב רבשקה וימצא את מלך אשור גלזום על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלזום אתך וישמע וישלזו מלאכים אל זזקיהו לאמר כה תאמרון אל זזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור הגה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להזורימם ואתה תנצל ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השזייתו אבותי את גוון ואת זורן ורצף ובני עדן אשר בתלשך איה מלך זומת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרוים הגע ועוה ויקוז זזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראהו ויעל בית יהוה ויפרשהו זזקיהו לפני יהוה ויתפלל זזקיהו אל יהוה לאמר יהוה עבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ הטוה יהוה אנך

ושמע פקוז יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנזורים אשר שלזו לזורף אלהים זוי אמנם יהוה הזורבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה לבדך וישלזו ישעיהו בן אמוץ אל זזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנזורים מלך אשור זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה כך לעגה כך בתולת בת ציון אזוריך ראש הגיעה בת ירושלם את מי זרפת וגרפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עינך אל קדוש ישראל ביד עבדיך זרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזי מבזור ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו אני קרתי ושתיתי מים ואזורב בכף פעמי כל יארי מצור הלוא שמעת למרוזוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות וישביהן קצרי יד זזתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא זזציר גגות ושדמה לפני קמה ושבתיך

וּצְאֹתְךָ וּבּוֹאֲךָ יִדְעֵתִי וְאֵת הַתְּרַגּוֹךְ אֵלַי יַעֲן הַתְּרַגּוֹךְ
אֵלַי וּשְׂאֵנֶיךָ עֲלֵה בְּאֹזְנֵי וּשְׂמֵתֵי זֹזוּי בְּאַפְךָ וּמִתְנִי
בְּשִׁפְתֶיךָ וְהִשְׁבִּיתֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּאתָ בָּהּ וְזֶה לְךָ
הָאוֹת אֲכֹל הַשֶּׁנֶה סְפִיזוּ וּבִשְׁנֵה הַשֶּׁנִּית שְׂזוּיס
וּבִשְׁנֵה הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וּקְצְרוּ וּנְטְעוּ כְרָמִים וְאֲכֹל
פְּרִים וּיסִפֶה פְּלִיטָה בֵּית יְהוּדָה הַנְּשֹׂאָרָה עֲרַשׁ
לְמִטָּה וְעֲשֵׂה פְרִי לְמַעַלָּה כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא
שְׂאֵרִית וּפְלִיטָה מִהֵר צִיּוֹן קִנְיַת יְהוָה צְבָאוֹת
תַּעֲשֵׂה זֹאת לְכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
אֵל מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֹא יָבֹא אֶל הָעִיר הַזֹּאת וּלֹא יוֹרֵה
שָׁם זֹזֶן וּלֹא יִקְדָּמְנָה מִגֵּן וּלֹא יִשְׁפֹךְ עָלֶיהָ סִלְכָה
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּא בָּהּ יֵשׁוּב וְאֶל הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא
נָאֻם יְהוָה וּגְזוֹתַי עַל הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעַנִּי
וּלְמַעַן דוֹד עַבְדִּי וַיֵּצֵא מִלְּאֲךָ
יְהוָה וַיִּכֹּה בְּמוֹזָנָה אֲשׁוּר מֵאֵה וּשְׂמָנִים וּזְמוּשָׁה
אֶלֶף וַיִּשְׁכִּימוּ בְּבִקְרָה וְהִנֵּה כָלֵם פְּגָרִים מוֹתִים וַיִּסַּע
וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב סְנֹזְרִיב מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּנִיזוֹתָה וַיְהִי
הוּא מִשְׁתַּזְוֹוֶה בֵּית נְסָרְךָ אֱלֹהֵיו וְאֶדְרִמְלֶךְ
וַיִּשְׂרָאֶצֶר בְּנֵיו הִכָּהוּ בְּזוֹרֵב וְהִמָּה נְמַלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרְט
וַיִּמְלֶךְ אֶסֶר זֹדֶן בְּנֵו תְזוֹתָיו
בַּיָּמִים הָהֵם זֹלָה זֹזְקִיָהוּ לְמוֹת וַיָּבֹא אֵלַי יַעֲשֵׂיהוּ

בֶּן אֲמוּן הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלַי כֹּה אָמַר יְהוָה צִוּוּ
לְבֵיתְךָ כִּי מוֹת אֶתָּה וּלֹא תִזְוִיָה וַיִּסַּב זֹזְקִיָהוּ פְּנֵיו
אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה
זָכַר נָא אֵת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֶיךָ בְּאֵמֶת וּבְלֵב
שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי וַיִּבַּךְ זֹזְקִיָהוּ בְּכִי
גָדוֹל וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל
יַעֲשֵׂיהוּ לֵאמֹר הֲלוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל זֹזְקִיָהוּ כֹה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי דוֹד אֲבִיךָ שְׂמַעְתִּי אֵת תְּפִלָּתְךָ רֵאִיתִי
אֵת דְּמוֹתְךָ הַנְּנִי יוֹסֵף עַל יָמֶיךָ זֹמוֹשׁ עֲשֵׂרָה שָׁנָה
וּמִכֶּף מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֲצִילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וּגְזוֹתַי
עַל הָעִיר הַזֹּאת וְזֶה לְךָ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה אֲשֶׁר
יַעֲשֵׂה יְהוָה אֵת הַדְּבַר הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבַר הַנְּנִי מִשִּׁיב
אֵת צֵל הַמַּעֲלֹת אֲשֶׁר יִרְדֶּה בְּמַעֲלֹת אוֹזוּ בְּשִׁמְשׁ
אוֹזְרָנִית עֵשֶׂר מַעֲלֹת וְתֵשֶׁב הַשְּׂבִיב עֵשֶׂר מַעֲלֹת
בְּמַעֲלֹת אֲשֶׁר יִרְדֶּה מִכְּתָב
לְזֹזְקִיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּזוֹלָתוֹ וַיִּזְוִי מוֹזְלוֹ אֲנִי
אָמַרְתִּי בְּדַמִּי יָמִי אֲלַכָּה בְּשַׁעְרֵי שְׂאוֹל פְּקַדְתִּי
יֵתֵר שְׁנֹתַי אָמַרְתִּי לֹא אֲרֹאֶה יְהִי יְהִי בְּאֶרֶץ הַזֹּזִיִּים
לֹא אֲבִיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי זוֹדֵל דוֹרֵי נְסַע
וּנְגָלָה מִנִּי כֹאֵהֶל רַעִי קְפַדְתִּי כֹאֲרָג זֹזִי מִדְּלָה
יַבְצַעְנִי מִיּוֹם עַד לִילָה תִשְׁלִימְנִי שׁוֹיֵתִי עַד בִּקְרָ

כארי כן ישבר כל עצמותי מיום עד לילה
תשלימני כסוס עגור כן אצפצף אהגה כיונה דלו
עיני לברום אדני עשקה לי ערבני מה אדבר ואמר
לי והוא עשה ארדה כל שנותי על מר נפשי אדני
עליהם יוזיו ולכל בהן זוי רוזי ותזולימני והוזיני
הנה לשלום מר לי מר ואתה זושקת נפשי משזות
בלי כי השלכת אזרי גוך כל זטאי כי לא שאול
תודך מות יהלכך לא ישברו יורדי בור אל אמתך
זוי זוי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל
אמתך יהוה להושיעני ונגיעותי נגנן כל ימי זוינו על
בית יהוה ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים
ויברזו על השזיזין ויוזי ויאמר זזקיהו מה אות כי
אעלה בית יהוה בעת
ההוא שלזו מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בכל
ספרים ומנוזה אל זזקיהו וישמע כי זולה ויוזק
וישמוז עליהם זזקיהו ויראם את בית נכתה את
הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב
ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באוצרתיו
לא היה דבר אשר לא הראם זזקיהו בביתו
ובכל ממשלתו ויבא ישעיהו הנביא אל המלך
זזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה

ומאין יבאו אליך ויאמר זזקיהו מארץ רוזקה
באו אלי מבבל ויאמר מה ראו בביתך ויאמר
זזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר
אשר לא הראיתים באוצרתי ויאמר ישעיהו אל
זזקיהו שמע דבר יהוה צבאות הנה ימים באים
ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתך עד
היום הנה בכל לא יותר דבר אמר יהוה ומבניך
אשר יצאו מבך אשר תוליד יקונו והיו סריסים
בהיכל מלך בבל ויאמר זזקיהו אל ישעיהו טוב
דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום
ואמת בימי

זזמו נזמו עמי יאמר אלהיכם דברו על לב
ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי
נרצה עונה כי לקוזה מיד יהוה כפלים בכל
זזקיהו קול קורא במדבר פנו
דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו כל גיא
ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור
והרכסים לבקעה ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר
יזדו כי פי יהוה דבר קול
אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר זזקיהו וכל
זזקיהו כציץ השדה יבש זזקיהו נבל ציץ כי רוז

יהוה נשבה בו אכן זציר העם יבש זציר נבל
צייץ ודבר אלהינו יקום לעולם על הר גבה עלי
לך מבשרת ציון הרימי בכוז קולך מבשרת
ירושלם הרימי אל תיראי אמרי לערי יהודה הגה
אלהיכם הגה אדני יהוה בזוזק יבוא וזרעו משלה
לו הגה שכרו אתו ופעלתו לפניו כרעה עדרו
ירעה בזרעו יקבץ טלאים ובזיקו ישא עלות
ינהל מי מודד בשעלו מים
ושמים בזרת תכן וכל בשלש עפר הארץ ושקל
בפלס הרים וגבעות במאזנים מי תכן את רוז יהוה
ואיש עצתו יודיענו את מי זועץ ויבינהו וילמדהו
בארז משפט וילמדהו דעת ודרך תבונות יודיענו
הן גוים כמר מדלי וכשזוק מאזנים נזשבו הן
איים כדק יטול ולבנון אין די בער וזיתו אין די
עולה כל הגוים כאין נגדו
מאפס ותהו נזשבו לו ואל מי תדמיון אל ומה
דמות תערכו לו הפסל נסך זרש וצרף בזהב
ירקענו ורתקות כסף צורף המסכן תרומה עץ לא
ירקב יבזר זרש זוכם יבקש לו להכין פסל לא
ימוט הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש
לכם הלוא הבינתם מוסדות הארץ הישב על זוז

הארץ וישביה כוזגבים הזוטה כדק שמים ומתוזם
כאהל לשבת הזותן רוזנים לאין שפטי ארץ כתהו
עשה אף בל נטעו אף בל זרעו אף בל שרש
בארץ גועם וגם נשף בהם ויבשו וסערה כקש
תשאם ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש שאו
מרום עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר
צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמין כוז
איש לא נעדר למה תאמר
יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
משפטי יעבור הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי
עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע
אין זוקר לתבונתו נתן ליעף כוז ולאין אונים עצמה
ירבה ויעפו נערים ויגעו ובזורים כשול יכשלו
וקוי יהוה יזליפו כוז יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא
ייגעו ילכו ולא ייעפו הזורישו
אלי אים ולאמים יזליפו כוז יגשו אז ידברו יזדו
למשפט נקרבה מי העיר ממזרוז צדק יקראהו
לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר זורבו
כקש נדף קשתו ירדפם יעבור שלום ארוז ברגליו
לא יבוא מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני
יהוה ראשון ואת אזרנים אני הוא ראו אים וייראו

קצות הארץ יזרדו קרבו ויאתיון איש את רעהו
יעזרו ולאזויו יאמר זוזק ויזוזק זורש את צרף
מוזליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא
ויזזקהו במסמרים לא ימוט ואתה
ישראל עבדי יעקב אשר בזורתך זרע אברהם
אהבי אשר הזזקתיך מקצות הארץ ומאציליה
קראתיך ואמר לך עבדי אתה בזורתך ולא
מאסתיך אל תירא כי עמך אני אל תשתע כי אני
אלהיך אמצתיך אף עזרתך אף תמכתך בימין
צדקי הן יבשו ויכלמו כל הזוזרים בך יהיו כאין
ויאבדו אנשי ריבך תבקשם ולא תמצאם אנשי
מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלזומתך כי אני
יהוה אלהיך מוזזיק ימינך האמר לך אל תירא אני
עזרתך אל
תיראי תולעת יעקב מתני ישראל אני עזרתך נאם
יהוה וגאלך קדוש ישראל הגה שמתיך למורג
זורן זודש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק
וגבעות כמין תשים תזרם ורוז תשאם וסערה
תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל
תתהלל
העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם

בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא
אעזבם אפתוז על שפיים נהרות ובתוך בקעות
מעניות אשים מדבר לאגם מים וארץ ציה למוצאי
מים אתן במדבר ארו שטה והדס ועץ שמן אשים
בערבה ברוש תדהר ותאשור יזדו למען יראו
וידעו וישימו וישכילו יזדו כי יד יהוה עשתה זאת
וקדוש ישראל בראה קרבו
ריבכם יאמר יהוה הגישו עצמותיכם יאמר מלך
יעקב יגישו ויגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות
מה הגה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אזוריתן או
הבאות השביענו הגידו האתיות לאזור ונדעה כי
אלהים אתם אף תיטיבו ותרעו ונשתעה ונרא יזדו
הן אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבזור
בכם העירותי מצפון ואת
ממזרוז שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו זומר
וכמו יוצר ירמס טיט מי הגיד מראש ונדעה
ומלפנים ונאמר צדיק אף אין מגיד אף אין משביע
אף אין שמע אמריכם ראשון לציון הגה הגם
ולירושלם מבשר אתן וארא ואין איש ומאלה ואין
יועץ ואשאלם וישיבו דבר הן כלם און אפס
מעשיהם רוז ותהו נסכיהם הן

עבדי אתמך בו בזירי רעתה נפשי נתתי רוזי
עליו משפט לגוים יוציא לא יצעק ולא ישא ולא
ישביע ברוח קולו קנה רעון לא ישבור ופשתה
כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט לא יכהה
ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו איים
ייוזילו

כה אמר האל יהוה בורא השמים וטויהם רקע
הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוז
להלכים בה אני יהוה קראתיך בעדק ואוזוק
בידך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים לפקוז
עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא
ישבי זושך אני יהוה הוא שמי וכבודי לאזור לא
אתן ותהלתי לפסילים הראשנות הנה באו
וודשות אני מגיד בטרם תצמוזנה אשביע
אתכם שירו ליהוה שיר

ודש תהלתו מקצה הארץ ירדי הים ומלאו איים
ושביהם ישאו מדבר ועריו זוצרים תשב קדר
ירגו ישבי סלע מראש הרים יצוזו ישימו ליהוה
כבוד ותהלתו באיים יגידו יהוה כגבור יצא כאיש
מלזומות יעיר קנאה יריע אף יצריז על איביו
יתגבר הושייתי מעולם

אזיריש אתאפק כיולדה אפעה אשם ואשאף יוז
אזריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמותי
נהרות לאיים ואגמים אוביש והולכתי עורים
בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים
מוזשך לפניהם לאור ובעקשים למישור אלה
הדברים עשיתם ולא עזבתם נסגו אזור ישו
בשת הבטוים בפסל האמרים למסכה אתם
אלהינו הזרשים שמעו

והעורים הביטו לראות מי עור כי אם עבדי וזרש
כמלאכי אשלוז מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה
ראית רבות ולא תשמר פקוז אוזים ולא ישמע
יהוה זופץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר והוא
עם בזו ושסוי הפוז בזורים כלם ובנתי כלאים
הזבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב
מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאזור מי נתן
למשושה יעקב וישראל לבזים הלוא יהוה זו
זוטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו
בתורתו וישפך עליו זומה אפו ועוזו מלזומה
ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים
על לב ועתה כה

אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא

כי גאלתיך קראתי בשמך לי אתה כי תעבר
במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו
אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך כי אני
יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך
מצרים כוש וסבא תזותיך מאשר יקרת בעיני
נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תזותיך ולאמים
תזות נפשך אל תירא כי אתך אני ממזרוז אביא
זרעך וממערב אקבצך אמר לצפון תני ולתימן
אל תכלאי הביאי בני מרזוק ובנותי מקצה
הארץ כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו הוציא עם עור ועינים יש
וזורשים ואזנים לבו כל הגוים נקבצו יזדו ויאספו
לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות ישביענו יתנו
עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת אתם עדי נאם
יהוה ועבדי אשר בוזרתי למען תדעו ותאמינו לי
ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואזרי לא
יהיה אנכי אנכי
יהוה ואין מבלעדי מושיע אנכי הגדתי והושעתני
והשמעתני ואין בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני
אל גם מיום אני הוא ואין בידי מציל אפעל ומי
ישיבנה כה

אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למענכם
שלוזתי בבלה והורדתי בריזים כלם וכשדים
באניות רנתם אני יהוה קדושכם בורא ישראל
מלככם כה אמר יהוה הנותן
בים דרך ובמים עזים נתיבה המוציא רכב וסוס
זייל ועוון יזדו ישכבו כל יקומו דעכו כפשתה
כבו אל תזכרו ראשנות וקדמנות אל תתבננו הנני
עשה זדשה עתה תצמוז הלוא תדעוה אף אשים
במדבר דרך בישמון נהרות תכבדני זוית השדה
תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות
בישימן להשקות עמי בזוירי עם זו יצרת לי
תהלתי יספרו ולא אתי קראת יעקב כי יגעת בי
ישראל לא הביאת לי שיה עלתיך וזבוזך לא
כבדתני לא העבדתך במנוזה ולא הוגעתך
בלבונה לא קנית לי בכסף קנה וזלזל וזבוזך לא
הרויתני אך העבדתני בזטאותך הוגעתני בעונתך
אנכי אנכי הוא מוזה פשיעך למעני וזטאתך לא
אזכר הזכירני נשפטה יזד ספר אתה למען
תצדק אביך הראשון זוטא ומליצך פשעו בי
ואזלל שרי קדש ואתנה לזרם יעקב וישראל
לגדופים ועתה שמע יעקב

עבדי וישראל בזורתי בו כה אמר יהוה עשך
ויצרך מבטן יעורך אל תירא עבדי יעקב וישרון
בזורתי בו כי אצק מים על צמא ונזולים על יבשה
אצק רוזוי על זרעך וברכתי על צאצאיך וצמוזו
בבין זזציר כערבים על יכלי מים זה יאמר ליהוה
אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה
ובשם ישראל יכנה כה אמר

יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה צבאות אני ראשון
ואני אזורן ומבלעדי אין אלהים ומי כמוני יקרא
ויגידה ויערכה לי משומי עם עולם ואתיות ואשר
תבאנה יגידו לבו אל תפוזדו ואל תרהו הלוא מאז
השומעתך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי
ואין צור בל ידעתי יצרי פסל כלם תהו וזמוודיהם
בל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידעו לבען
יבשו מי יצר אל ופסל נסך לבלתי הועיל הן כל
זזבריו יבשו וזרשים המה מאדם יתקבצו כלם
יעמדו יפוזדו יבשו יזוד זורש ברזל מעצד ופעל
בפוזם ובמקבות יצרהו ויפעלהו בזרוע כוזו גם
רעב ואין כוז לא שתה מים וייעף זורש עצים נטה
קו יתארהו בשרד יעשהו במקצעות ובמוזוגה
יתארהו ויעשהו כתבנית איש כתפארת אדם

לשבת בית לכרת לו ארזים ויקוז תרזה ואלון
ויאמן לו בעצי יער זטע ארן וגשם יגדל והיה
לאדם לבער ויקוז מהם ויזום אף ישיק ואפה
לזום אף יפעל אל וישתוזו עשהו פסל ויסגד לבו
זזציו שרף במו אש על זזציו בשר יאכל יצלה עלי
וישבע אף יזום ויאמר האזו זזמותי ראיתי אור
ושאריתו לאל עשה לפסלו יסגוד לו וישתוזו
ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה לא
ידעו ולא יבינו כי טוז מראות עיניהם מהשכיל
לבתם ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה
לאמר זזציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על
גוזליו לזום אצלה בשר ואכל ויתרו לתועבה
אעשה לבול עץ אסגוד רעה אפר לב הותל
הטהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר
בימיני זכר

אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתך עבד
לי אתה ישראל לא תנשני מזויתי כעב פשעך
וכענן זזטאותך שובה אלי כי גאלתיך רנו שמים
כי עשה יהוה הריעו תוזתיות ארץ פצוזו הרים
רנה יער וכל עץ בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל
יתפאר כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אנכי

יהוה עשה כל נטה שמים לבדי רקע הארץ מי
אתי מפר אתות בדים וקסמים יהולל משיב
זוכמים אוזור ודעתם יסכל במקים דבר עבדו
ועצת מלאכיו יעלים האמר לירושלם תושב
ולערי יהודה תבנינה וזרבותיה אקובם האמר
לעולה זרבי ונהרתך אוביש האמר לכורש רעי
וכל זופצי ישלם ולאמר לירושלם תבנה והיכל
תוסד כה אמר יהוה למשיזו
לכורש אשר הזזקתי בימינו לרד לפניו גוים
ומתני מלכים אפתוז לפתוז לפניו דלתים ושערים
לא יסגרו אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות
נזושה אשבר ובריזוי ברזל אגדע ונתתי לך
אוצרות זושך ומטבני מסתרים למען תדע כי אני
יהוה הקורא בשמך אלהי ישראל למען עבדי
יעקב וישראל בזירי ואקרא לך בשמך אכנך
ולא ידעתני אני יהוה ואין עוד זולתי אין אלהים
אאורך ולא ידעתני למען ידעו ממזרוז שמש
וממערבה כי אפס בלעדי אני יהוה ואין עוד
יוצר אור ובורא זושך עשה שלום ובורא רע אני
יהוה עשה כל אלה הרעיפו
שמים ממעל ושזוקים יזלו צדק תפתוז ארץ

ויפרו ישע וצדקה תצמיזו יזוד אני יהוה
בראתיו הוי רב את יצרו זורש
את זורשי אדמה היאמר זומר ליצרו מה תעשה
ופעלך אין ידים לו הוי אמר לאב
מה תוליד ולאשה מה תזוילין כה
אמר יהוה קדוש ישראל ויוצרו האתיות שאלוני
על בני ועל פעל ידי תצוני אנכי עשיתי ארץ
ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל עבאם
צויתי אנכי העירתהו בצדק וכל דרכיו אישר הוא
יבנה עירי וגלותי ישלז לא במזויר ולא בשזוד
אמר יהוה עבאות כה
אמר יהוה יגיע מצרים וסוזר כוש וסבאים אנשי
מדה עליך יעברו וכך יהיו אזוריק ילכו בזקים
יעברו ואליך ישתזוו אליך יתפללו אך בך אל
ואין עוד אפס אלהים אכן אתה אל מסתתר
אלהי ישראל מושיע בושו וגם נכלמו כלם יזודו
הלכו בכלמה זורשי צירים ישראל נושע ביהוה
תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי
עד כי
כה אמר יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר
הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראה לשבת

יַעֲרָה אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד לֹא בִסְתֵר דְּבִרְתִּי בַּמָּקוֹם
אֶרֶץ זֹשֶׁךְ לֹא אִמְרַתִּי לְזַרְעַי יַעֲקֹב תְּהִי בִּקְשׁוֹנָי
אֲנִי יְהוָה דְּבֵר צְדָקָה מִגִּיד מִיִּשְׁרָיִם הַקְּבִצוּ וּבֹאוּ
הַתְּנַגְּשׁוּ יוֹזְדוּ פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא יִדְעוּ הַנְּשֵׂאִים אֶת
עֵץ פְּסָלָם וּמִתְּפַלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ הַגִּידוּ
וְהַגִּישׁוּ אֶף יוֹעֲצוּ יוֹזְדוּ מִי הַשְּׂמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם מֵאֲז
הַגִּידָה הַלּוֹא אֲנִי יְהוָה וְאִין עוֹד אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי
אֵל צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ אִין זֹלַתִּי פְּנֹו אֵלִי וְהוֹשִׁעוּ כָל
אִפְסֵי אֶרֶץ כִּי אֲנִי אֵל וְאִין עוֹד בִּי נִשְׁבַּעְתִּי יַעֲ
מִפִּי צְדָקָה דְּבֵר וְלֹא יֵשׁוּב כִּי לִי תִכְרַע כָּל בָּרֵךְ
תִּשְׁבַּע כָּל לִשׁוֹן אֶךְ בִּיהוָה לִי אִמַר צְדָקוֹת וְעוֹ
עֲדִיו יִבּוֹא וַיִּבְשׁוּ כָל הַנּוֹזְרִים בּוֹ בִּיהוָה יַצְדִּקוּ
וַיִּתְהַלְּלוּ כָל זֶרַע יִשְׂרָאֵל כִּרְעַ בַּל קָרַס נְבוֹ הִיוּ
עַצְבֵיהֶם לִזְזִיה וּלְבַהֲמָה נִשְׂאֲתִיכֶם עַמּוֹסוֹת מוֹשֵׁא
לְעִיפָה קָרְסוּ כִרְעוּ יוֹזְדוּ לֹא יִכְלוּ מִלֵּט מוֹשֵׁא
וְנַפְשָׁם בְּשִׁבֵי הַלְכָה שְׂמַעוּ
אֵלִי בֵּית יַעֲקֹב וְכָל שְׂאֲרֵית בֵּית יִשְׂרָאֵל הַעַמְסִים
מִנִּי בִטָן הַנְּשֵׂאִים מִנִּי רוֹזֵם וְעַד זְקֵנָה אֲנִי הוּא וְעַד
שְׂיִבָה אֲנִי אִסְבַּל אֲנִי עֲשִׂיתִי וְאֲנִי אֵשָׂא וְאֲנִי אִסְבַּל
וְאִמְלֵט לְמִי תִדְמִיוֹנִי
וְתִשׁוּוּ וְתִמְשַׁלְּוֹנִי וְנִדְבַמָה הַזֹּלִים זֶהֱב מַכִּיס וְכִסֵּף

בִּקְנָה יִשְׁקְלוּ יִשְׁכְּרוּ צוֹרֵף וַיַּעֲשֶׂהוּ אֵל יִסְגְּדוּ אֶף
יִשְׁתַּזְּווּ יִשְׂאֵהוּ עַל כֶּתֶף יִסְבְּלוּ וַיִּזְיוּהוּ תּוֹזְתִיו
וַיַּעֲבֹד בַּמִּקְוֹבוֹ לֹא יִמִּישׁ אֶף יַצְעֵק אֵלָיו וְלֹא יַעֲנֶה
מִצְרַתּוֹ לֹא יוֹשִׁיעֵנּוּ זְכְרוּ זֹאת
וְהַתְּאֲשִׁשׁוּ הַשִּׁיבּוּ פּוֹשְׁעִים עַל לֵב זְכְרוּ רֵאשִׁנוֹת
מֵעוֹלָם כִּי אֲנֹכִי אֵל וְאִין עוֹד אֱלֹהִים וְאִפְסֵי כְמוֹנֵי
מִגִּיד מִרֵאשִׁית אֲזוֹרֵית וּמִקֶּדֶם אֲשֶׁר לֹא נַעֲשׂוּ אִמַר
עַצְתִּי תִקּוֹם וְכָל זֹפְצֵי אַעֲשֶׂה קָרָא מִמּוֹרוֹז עֵיט
מֵאֶרֶץ מִרוֹזֵק אִישׁ עַצְתּוֹ אֶף דְּבִרְתִּי אֶף אֲבִיאָנָה
יַצְרַתִּי אֶף אַעֲשֶׂנָה שְׂמַעוּ אֵלִי
אֲבִירִי לֵב הַרְזוֹזֵקִים מִצְדָּקָה קִרְבַּתִּי צְדָקַתִּי לֹא
תִרוֹזֵק וְתִשְׁוִיעַתִּי לֹא תִאֲזוֹר וְנִתַּתִּי בְצִיּוֹן תִּשְׁוִיעַה
לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי רִדִּי וְשִׁבִּי עַל עַפְרַי בְּתוֹלַת בֵּת
בְּבַל שִׁבִּי לְאֶרֶץ אִין כִּסָּא בֵּת כְּשָׂדִים כִּי לֹא
תוֹסִיפִי יִקְרָאוּ לָךְ רִכָּה וְעַנְנָה קְזוּי רוֹזִים וְטוֹזְנֵי
קְמוּזוּ גְלִי צְמַתְךָ זֹשֶׁפִי שִׁבְלִי גְלִי שׁוֹק עֲבָרֵי נְהָרוֹת
תִּגְלַל עֲרוֹתְךָ גַם תִּרְאֶה זֹרְפַתְךָ נָקָם אִקְזוּ וְלֹא
אִפְגַּע אָדָם גְּאֻלְנוּ יְהוָה עֲבָאוֹת שְׂמוֹ
קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל שִׁבִּי דוּמָם וּבֹאִי בּוֹזֶשֶׁךְ בֵּת כְּשָׂדִים
כִּי לֹא תוֹסִיפִי יִקְרָאוּ לָךְ גְּבַרְתִּי מִמְּלַכּוֹת קִצְפַּתִּי
עַל עַבְמֵי זֹלְלַתִּי נְזוֹלַתִּי וְאַתְנָם בִּידֶךָ לֹא שְׂמַת לָהֶם

רוזמים על זקן הכבודת עלך מאד ותאמרי לעולם
אהיה גברת עד לא שמת אלה על לבך לא זכרת
אוזריתתה ועתה שביעי זאת
עדינה היושבת לבטח האמרה בלבבה אני ואפסי
עוד לא אשב אלמנה ולא אדע שכול ותבאנה
לך שתי אלה רגע ביום אוזד שכול ואלמן כתמם
באו עליך ברב כשפוך בעצמת זובריך מאד
ותבטחי ברעתך אמרת אין ראני זוכמתך ודעתך
היא שובבתך ותאמרי בלבך אני ואפסי עוד ובא
עליך רעה לא תדעי שזורה ותפל עליך הוה לא
תוכלי כפרה ותבא עליך פתאם שואה לא תדעי
עמדי נא בזובריך וברב כשפוך באשר יגעת
מנעוריך אולי תוכלי הועיל אולי תערוצי נלאית
ברב עצתך יעמדו נא ויושיעך הברו שמים
הוזים בכוכבים מודעים לזדשים מאשר יבאו
עליך הגה היו כקש אש שרפתם לא יצילו את
נפשם מיד להבה אין גזולת לזמם אור לשבת
גזדו כן היו לך אשר יגעת סוזריך מנעוריך איש
לעברו תעו אין מושיעך
זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי
יהודה יצאו הנשבעים בשם יהוה ובאלהי ישראל

יזכירו לא באמת ולא בצדקה כי מעיר הקדש
נקראו ועל אלהי ישראל נסמכו יהוה צבאות
שמו הראשנות מאז הגדתי
ומפי יצאו ואשמיעם פתאם עשיתי ותבאנה
מדעתי כי קשה אתה וגיד ברזל ערפך ומצווח
נזושה ואגיד לך מאז בטרם תבוא השמעתיך פן
תאמר עצבי עשם ופסלי ונסכי צום שמעת זזה
כלה ואתם הלוא תגידו השמעתיך זודשות מעתה
ונצרות ולא ידעתם עתה נבראו ולא מאז ולפני
יום ולא שמעתם פן תאמר הגה ידעתין גם לא
שמעת גם לא ידעת גם מאז לא פתוזה אוזך כי
ידעתי בגוד תבגוד ופשע מבטן קרא לך למען
שמי אאריך אפי ותהלתי אוזטם לך לבלתי
הכריתך הגה צרפתך ולא בכסף בזורתך בכור
עני למעני למעני אעשה כי איך יזול וכבודי
לאזור לא אתן שמע אלי יעקב
וישראל מקראי אני הוא אני ראשון אף אני אוזרון
אף ידי יסדה ארץ וימיני טפוזה שמים קרא אני
אליהם יעמדו יזדו הקבצו כלכם ושמעו מי בהם
הגיד את אלה יהוה אהבו יעשה זופצו בבבל
וזרעו כשדים אני אני דברתי אף קראתיו הביאתיו

והצליזו דרכו קרבו אלי שמעו זאת לא מראש
בסתר דברתי מעת היותה שם אני ועתה אדני
יהוה שלוזני ורוזו כה אמר

יהוה גאלך קדוש ישראל אני יהוה אלהיך מלמדך
להועיל מדריכך בדרך תלך לוא הקשבת לבצותי
ויהי כנהר שלומך וצדקתך כגלי הים ויהי כזוול
זרעך וצאצאי מעיך כמעותי לא יכרת ולא ישמד
שמו מלפני צאו מבבל

ברוזו מכשדים בקול רנה הגידו השמיעו זאת
הוציאוה עד קצה הארץ אמרו גאל יהוה עבדו
יעקב ולא צמאו בזרבות הולכים מים מצור הזיל
לבו ויבקע צור ויזבו מים אין שלום אמר יהוה
לרשעים שמעו

איים אלי והקשיבו לאמים מרוזוק יהוה מבטן
קראני מבועי אמי הזכיר שמי ושם פי כזרב זודה
בעל ידו הזביאני ושימיני לזין ברור באשפתו
הסתירני ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך
אתפאר ואני אמרתי לריק יזעתי לתהו והבל
כזוי כליתי אכן משפטי את יהוה ופעלתי את
אלהי ועתה אמר יהוה יוצרי
מבטן לעבד לו לשובב יעקב אליו וישראל לא

יאסף ואכבד בעיני יהוה ואלהי היה עזי ויאמר
נקל מהיותך לי עבד להקים את שבטי יעקב
ונצירי ישראל להשיב ונתתיך לאור גוים להיות
ישועתי עד קצה הארץ כה

אמר יהוה גאל ישראל קדושו לבזה נפש למתעב
גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו שרים
וישתזוו למען יהוה אשר גאמן קדש ישראל
ויבזרך

כה אמר יהוה בעת רצון עזיתך וביום ישועה
עזרתך ואצרך ואתנך לברית עם להקים ארץ
להזויל נזלות שממות לאמר לאסורים צאו
לאשר בזושך הגלו על דרכים ירעו ובכל שפיים
מרעיתם לא ירעבו ולא יצמאו ולא יכם שרב
ושמש כי מרוזום ינהגם ועל מבועי מים ינהלם
ושמתי כל הרי לדרך ומסלתי ירמון הנה אלה
מרוזוק יבאו והנה אלה מצפון ומים ואלה מארץ
סינים רנו שמים וגילי ארץ יפצזו הרים רנה כי
נזום יהוה עמו ועניו ירוזם ותאמר

ציון עזבני יהוה ואדני שכוזני התשכזז אשה עולה
מרוזום בן בטנה גם אלה תשכוזנה ואנכי לא
אשכוזך הן על כפים זקתך זומתך נגדי תמיד

מהרו בניך מהרסיך ומזורביך ממך יצאו שאי
סביב עיניך וראי כלם נקבצו באו לך זוי אני נאם
יהוה כי כלם כעדי תלבשי ותקשרים ככלה כי
זורבתיך ושממתיך וארץ הרסתך כי עתה תצרי
מיושב ורוזקו מבלעיך עוד יאמרו באזניך בני
שכליך צר לי המקום גשה לי ואשבה ואמרת
בלבבך מי ילד לי את אלה ואני שכולה וגלמודה
גלה וסורה ואלה מי גדל הן אני נשארתי לבדי
אלה איפה הם

אדני יהוה הנזה אשא אל גוים ידי ואל עמים
ארים נסי והביאו בניך בזועז ובזנתך על כתף
תנשאנה והיו מלכים אמניך ושרותיהם מיניקתיך
אפיים ארץ ישתזוו לך ועפר רגליך ילזכו וידעת
כי אני יהוה אשר לא יבשו קוי

היקוז
מגבור מלקוזז ואם שבי צדיק ימלט כי כה אמר
יהוה גם שבי גבור יקוז ומלקוזז עריץ ימלט ואת
יריבך אנכי אריב ואת בניך אנכי אושיע
והאכלתי את מוניך את בשרם וכעסיס דמם
ישכרון וידעו כל בשר כי אני יהוה מושיעך
וגאלך אביר יעקב

יהוה אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלזזתיה או

מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונתיכם
נמכרתם ובפשעיכם שלזזה אמכם מדוע באתי
ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצרה ידי
מפדות ואם אין בי כוז להציל הן בגערתי אזורים
ים אשים נהרות מדבר תבאש דגתם מאין מים
ותמת בצמא אלביש שמים קדרות ושק אשים
כסותם אדני יהוה

נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר
יעיר בבקר בבקר יעיר לי און לשמע כלמודים
אדני יהוה פתוז לי און ואנכי לא מריתי אזור לא
נסוגתי גוי נתתי למכים ולזוי למרטים פני לא
הסתרתי מכלמות ורק ואדני יהוה יעזר לי על כן
לא נכלמתי על כן שמתי פני כוזלביש ואדע כי
לא אבוש קרוב מצדיקי מי יריב אתי נעמדה
יזוד מי בעל משפטי יגש אלי הן אדני יהוה יעזר
לי מי הוא ירשיעני הן כלם כבגד יכלו עש
יאכלם

מי בכם
ירא יהוה שמע בקול עבדו אשר הלך זושכים
ואין נגה לו יבטוז בשם יהוה וישען באלהיו הן
כלכם קדווי אש מאורי זיקות לכו באור אשכם
ובזיקות בערתם מידי היתה זאת לכם למעצבה

תשכבון שמועו אלי רדפי צדק מבקשי יהוה הביטו אל עור זעבתם ואל מקבת בור נקרתם הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תזווללכם כי אזוד קראתיו ואברכהו וארבהו כי נזום יהוה ציון נזום כל זרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יהוה ישון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה הקשיבו אלי עמי ולאומו אלי האזינו כי תורה מאתי תצא ומשפטי לאור עמים ארגיע קרוב צדקי יצא ישעי וזרעי עמים ישפטו אלי איים יקוו ואל זרעי ייזולון שאו לשמים עיניכם והביטו אל הארץ מתוזת כי שמים כעשן נמלזו והארץ כבגד תבלה וישביה כמו כן ימותון וישועתי לעולם תהיה וצדקתי לא תוזת שמועו אלי ידעי צדק עם תורתי בלבם אל תיראו זורפת אנוש ומגדפתם אל תוזתו כי כבגד יאכלם עש וכצמר יאכלם סס וצדקתי לעולם תהיה וישועתי לדור דורים עורי עורי לבשי עז זרוע יהוה עורי כימי קדם דורות עולמים הלוא את היא המוזעבת רהב מוזוללת תנין הלוא את היא המוזרבת ים מי

תהום רבה השמה מעמקי ים דרך לעבר גאולים ופרויי יהוה ישובון ובאו ציון ברנה ושמזות עולם על ראשם ישון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנזה אנכי הוא מנזומכם מי את ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם זציר ינתן ותשכזו יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ ותפוזד תמיד כל היום מפני זומת המציק כאשר כונן להשוזית ואיה זומת המציק מהר צעה להפתוז ולא ימות לשזות ולא יזוסר לזומו ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ויהמו גליו יהוה צבאות שמו ואשים דברי בפוך ובצל ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס זומתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מוזזיק בידה מכל בנים גדלה שתים הגה קראתיך מי יזוד לך השד והשבר והרעב והזורב מי אנזומך בניך עלפו שכבו בראש כל זוזות כתוא מכמר המלאים זומת יהוה גערת אלהיך לכן שמעי נא זאת עניה ושכרת ולא מיין כה אמר

אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הגה לקוזתי מידך
את כוס התרעלה את קבעת כוס זומתי לא תוסיפי
לשתותה עוד ושמתי ביד מוגיך אשר אמרו
לנפשך שזוי ונעברה ותשיבי כארץ גוך וכוזון
לעברים עורי עורי לבשי עזך
ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי
לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא התנערי מעפר
קומי שבי ירושלם התפתזו מוסרי צוארך שביה
בת ציון כי כה אמר יהוה זזנם
זמכרתם ולא בכסף תגאלו כי
כה אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי בראשנה
לגור עם ואשור באפס עשקו ועתה מה לי
פה נאם יהוה כי לקוז עמי זזנם משלו יהלילו
נאם יהוה ותמיד כל היום שמי מנאץ לכן ידע
עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא המדבר
הנני מה נאוו
על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך קול
צפיק נשאו קול יזודו ירננו כי עין בעין יראו בשוב
יהוה ציון פצזו רננו יזודו זרבות ירושלם כי זזם
יהוה עמו גאל ירושלם זושף יהוה את זרוע קדשו

לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת
אלהינו סורו
סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה חברו
נשאי כלי יהוה כי לא בזופון תצאו ובמנוסה לא
תלכו כי הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי
ישראל הגה ישכיל עבדי
ירום ונשא וגבה מאד כאשר שמונו עליך רבים
כן משזות מאיש מראהו ותארו מבני אדם כן יזה
גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו מי האמין
לשמעתנו זרוע יהוה על מי נגלתה ויעל כיוצק
לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר
ונראהו ולא מראה ונזמדהו נבזה וזדל אישים
איש מכאבות וידוע זולי וכמסתר פנים מבנו נבזה
ולא זשבנהו אכן זולינו הוא נשא ומכאבינו סבלם
ואנזנו זשבנהו נזוע מכה אלהים ומענה והוא
מזכל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו
עליו ובזברתו זרפא לנו כלנו כצאן תעינו איש
לדרכו פנינו ויהוה הפגיע בו את עון כלנו נגש והוא
נענה ולא יפתוז פיו כשה לטבוז יוכל וכרוזל לפני
גזייה נאלמה ולא יפתוז פיו מעצר וממשפט לקוז

ואת דורו מי ישווזו כי גֹּזֵר מארץ זויים מפשע
עמי נִגַע למו ויתן את רשעים קברו ואת עשיר
במתיו על לא זמס עשה ולא מרמה בפיו ויהוה
זופץ דכאו הזולי אם תשים אשם נפשו יראה זרע
יארץ ימים וזופץ יהוה בידו יצלזו מעמל נפשו
יראה ישבע בדעתו יצדיק צדיק עבדי לרבים
ועונתם הוא יסבל לכן אזלק לו ברבים ואת
עצומים יזלק שכל תזות אשר הערה למות נפשו
ואת פשעים נמנה והוא זטא רבים נשא ולפשעים
יפגיע

רני עקרה לא ילדה פצווי רנה וצהלי לא זולה כי
רבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה
הרוזיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך יטו אל
תזשכי האריכי מיתריך ויתדתיך זזקי כי ימין
ושמאול תפרצי וזרעך גוים יירש וערים נשמות
ישיבו אל תיראי כי לא תבושי ואל תכלמי כי
לא תזפירי כי בשת עלומיך תשכזי וזרפת
אלמנותיך לא תזכרי עוד כי בעליך עשיך יהוה
צבאות שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ
יקרא כי כאשר עזובה ועצובת רוז קראך יהוה
ואשת נעורים כי תמאס אמר אלהיך ברגע קטן

עזבתך וברוזמים גדלים אקבצך בשעף קצף
הסתרתני פני רגע ממך ובזוסד עולם רזומתיך
אמר גאלך יהוה כי מי

זו זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי זו עוד על
הארץ כן נשבעתי מקצף עליך ומוגער כך כי
ההרים ימושו והגבעות תמוטינה וזסדי מאתך
לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמר מרוזמך
יהוה עניה סערה

לא נזומה הנה אנכי מרביץ בפור אבניך ויסדתיך
בספירים ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני
אקדוז וכל גבולך לאבני זופץ וכל בניך למודי
יהוה ורב שלום בניך בצדקה תכונני רזקי מעשק
כי לא תיראי וממוזתה כי לא תקרב אליך הן גור
יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול

הן אנכי בראתי זרש נפוז באש פוזם ומוציא כלי
למעשהו ואנכי בראתי משזזית לזבל כל כלי
יוצר עליך לא יצלזו וכל לשון תקום אתך
למשפט תרשיעי זאת נזולת עבדי יהוה וצדקתם
מאתי נאם יהוה הוי כל

צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו
ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מזויר יין

וּזְלָב לְמַה תִּשְׁקָלוּ כֶסֶף בְּלוֹא לֹזֶם וַיִּגְיַעְכֶּם
בְּלוֹא לְשִׁבְעָה שָׁמְעוּ שְׁמוּעַ אֱלִי וְאָכְלוּ טוֹב
וַתִּתְעַנֶּנּוּ בְדַעַן נְפֹשְׁכֶם הֵטוּ אֲזַנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי
שָׁמְעוּ וַתִּזְוִי נְפֹשְׁכֶם וְאִכְרַתְתֶּה לָכֶם בְּרִית עוֹלָם
זוֹסְדֵי דוֹד הַנְּאֻמִּים הֵן עַד לְאֻמִּים נִתְּתִיו נְגִיד
וּמִצְוֶה לְאֻמִּים הֵן גִּי לֹא תִדְעַ תִּקְרָא וְגִי לֹא
יִדְעוּךָ אֲלִיךָ יְרוּצוּ לְמַעַן יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וּלְקָדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ דַּרְשׁוּ
יִהְיֶה בְּהַמְצָאוֹ קָרְאוּ בְּהִיּוֹתוֹ קָרוֹב יַעֲזֹב רִשְׁעֵךְ
דַּרְכוֹ וְאִישׁ אֶן מוֹזֵשֶׁבְתִּי וְיֵשֵׁב אֵל יִהְיֶה וִירוֹזְמֵהוּ
וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוּזוֹ כִּי לֹא מוֹזֵשֶׁבְתִּי
מוֹזֵשֶׁבְתִּיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נָאֵם יִהְיֶה כִּי
גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דַרְכֵי מַדְרַכֵיכֶם
וּמוֹזֵשֶׁבְתִּי מִמוֹזֵשֶׁבְתִּיכֶם כִּי כֹאשֶׁר יִרְדַּ הַגֶּשֶׁם
וְהִשְׁלַג מִן הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְהָ לֹא יֵשׁוּב כִּי אִם הִרוּהָ
אֶת הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיזָהּ וְנִתַּן זֶרַע לְזֶרַע וּלְזֶם
לֹאכֹל כֵּן יִהְיֶה דְבַרִּי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא יֵשׁוּב אֵלַי
רִיקָם כִּי אִם עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר זֹפַצְתִּי וְהִצְלִיזוּ אֲשֶׁר
שָׁלַזְתִּי כִּי בְשִׁמּוּזָה תִצְאוּ וּבְשִׁלּוּם תּוּבִלּוּן הַהָרִים
וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְזוּ לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכֹל עֲצֵי הַשָּׂדֶה
יִמּוּזְאוּ כֹף תּוֹזֹת הַנְּעֻצוּן יַעֲלֶה בְרוּשׁ תּוֹזֹת הַסְּרַפָּד

יַעֲלֶה הַדָּס וְהִיָּה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא
יִכְרַת כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁמְרוּ
מִשְׁפָּט וְעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קָרוֹבָה יִשׁוּעָתִי לְבוֹא
וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת אֲשֶׁרִי אֲנֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם
יִזְוִיק בָּהּ שְׁמֹר שִׁבְתָּ מוֹזְלָלוּ וְשְׁמֹר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת
כֹּל רָע וְאֵל יֹאמַר בֶּן הַנֶּזֶר הַנְּלוּהָ אֵל יִהְיֶה לְאָמַר
הַבְּדֵל יַבְדִּילָנִי יִהְיֶה מִעַל עַמּוֹ וְאֵל יֹאמַר הַסְּרִיס
הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ כִּי כֹה אָמַר
יִהְיֶה לְסְרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שִׁבְתוֹתַי וּבִזְרוּ
בְּאֲשֶׁר זֹפַצְתִּי וּמוֹזְוִיקִים בְּבְרִיתִי וְנִתְּתִי לָהֶם בְּבֵיתִי
וּבְזוּמָתִי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם
אֲתֵן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת וּבְנֵי
הַנֶּזֶר הַנְּלוּיִם עַל יִהְיֶה לְשִׁרְתוֹ וּלְאֵהֲבָה אֶת שֵׁם
יִהְיֶה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַבְדִּים כֹּל שְׁמֹר שִׁבְתָּ מוֹזְלָלוּ
וּמוֹזְוִיקִים בְּבְרִיתִי וְהַבִּיאוֹתִים אֵל הַר קָדְשִׁי
וְשִׁמּוּזְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלָתִיהֶם וּזְבוּזִיהֶם לְרִצּוֹן
עַל מוֹזְוִי כִּי בֵיתִי בֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכֹל הָעַמִּים
נָאֵם אֲדֹנָי יִהְיֶה מִקְבֵּץ נְדוּזֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ
עֲלֵיו לְנִקְבְּצֵיו כֹּל זוּיָתוֹ שְׂדֵי אֲתִיו לֹאכֹל כֹּל זוּיָתוֹ
בֵּיעַר צְפוּ
עוֹרִים כֹּלֵם לֹא יִדְעוּ כֹלֵם כְּלָבִים אֲלֻמִּים לֹא

יוכלו לנבזז הזים שכבים אהבי לזום והכלבים
עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו
הבין כלם לדרכם פנו איש לבצעו מקצתו אתיו
אקווה יין ונסבאה שכר והיה כזה יום מזור גדול
יתר מאד הצדיק אבד ואין איש שם על לב
ואנשי זוסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה
נאסף הצדיק יבוא שלום ינוזו על משכבותם
הלך נכזו ואתם קרבו הגה
בני עננה זרע מנאף ותזנה על מי תתעננו על מי
תרוזיבו פה תאריכו לשון הלוא אתם ילדי פשע
זרע שקר הזוזמים באלים תזות כל עץ רענן שיוזמי
הילדים בנזולים תזות סעפי הסלעים בזולקי נזול
זולקך הם הם גורלך גם להם שפכת נסך העלית
מנזה העל אלה אנזום על הר גבה ונשא שמת
משכבך גם שם עלית לזוז זבזז ואזר הדלת
והמזוזה שמת זכרוך כי מאתי גלית ותעלי הרזובת
משכבך ותכרת לך מהם אהבת משכבם יד זוזית
ותשרי למלך בשמן ותרבי רקוזיך ותשלוזי ציריך
עד מרוזק ותשפילי עד שאול ברב דרכך יגעת
לא אמרת נואש זזית ירך מצאת על כן לא זולית
ואת מי דאגת ותיראי כי תכזבי ואותי לא זכרת

לא שמת על לבך הלא אני מוזשה ומעלם ואותי
לא תיראי אני אגיד צדקתך ואת מעשיך ולא
יעילוך בזעקך יעילך קבוציך ואת כלם ישא
רוזו יקוז הבל והזוסה בי ינזול ארץ ויירש הר
קדשי ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול
מדרך עמי כי
כה אמר רם ונשא שכך עד וקדוש שמו מרום
וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוזו להזוזות רוזו
שפלים ולהזוזות לב נדכאים כי לא לעולם אריב
ולא לנזוז אקצוף כי רוזו מלפני יעטוף ונשמות אני
עשיתי בעון בצעו קצפתי ואכהו הסתר ואקצף
ויך שובב בדרך לבו דרכיו ראיתי וארפאהו
ואנזוהו ואשלם נזומים לו ולאכליו בורא נוב
שפתים שלום שלום לרוזוק ולקרוב אמר יהוה
ורפאתיו והרשעים כים נגרש כי השקט לא יוכל
ויגרשו מימוי רפש וטיט אין שלום אמר אלהי
לרשעים קרא
בגרון אל תזשך כשופר הרם קולך והגד לעמי
פשעם ולבית יעקב זוטאתם ואותי יום יום ידרשון
ודעת דרכי יזופצון כגוי אשר צדקה עשה
ומשפט אלהיו לא עזב ישאלוני משפטי צדק

קרבת אלהים יזופצון למה צמנו ולא ראית ענינו
נפשנו ולא תדע הן ביום צמכם תמצאו זופץ וכל
עצביכם תננשו הן לריב ומצה תצומו ולהכות
באגרף רשע לא תצומו כיום להשמיע במרום
קולכם הכזה יהיה צום אבזורהו יום ענות אדם
נפשו הלכף כאגמן ראשו ושק ואפר יציע הלזה
תקרא צום ויום רצון ליהוה הלוא זה צום אבזורהו
פתוז זורצבות רשע התר אגדות מוטה ושלז
רצוצים זופשים וכל מוטה תנתקו הלוא פרס
לרעב לזומך ועניי מרודים תביא בית כי תראה
ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם אז יבקע
כשזור אורך וארכתך מהרה תצמוז והלך לפניך
צדקך כבוד יהוה יאספך אז תקרא ויהוה יענה
תשוע ויאמר הנני אם תסיר מתוכך מוטה שלז
אצבע ודבר און ותפק לרעב נפשך ונפש נענה
תשביע וזרוז בזושך אורך ואפלתך כצהרים וזוך
יהוה תמיד והשביע בצוזצוזות נפשך ועצמתך
יזוליץ והיית כנן רוח וכמוצא מים אשר לא יכזבו
מימיו ובזו ממך זורבות עולם מוסדי דור ודור
תקומם וקרא לך גדר פרץ משובב נתיבות
לשבת אם תשיב משבת רגלך עשות זופצך ביום

קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יהוה מכבד
וכבדתו מעשות דרכך ממצוא זופצך ודבר דבר
אז תתענג על יהוה והרכבתך על במותי ארץ
והאכלתך זוזלת יעקב אביך כי פי יהוה
דבר הן
לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזו
משמוע כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם
לבין אלהיכם וזוטאותיכם הסתירו פנים מכם
משמוע כי כפיכם נגאלו בדם ואצבעותיכם בעון
שפתותיכם דברו שקר לשונכם עולה תהנה אין
קרא בצדק ואין נשפט באמונה בטוזז על תהו
ודבר שוא הרו עמל והוליד און ביצי צפעוני
בקעו וקורי עכביש יארגו האכל מביציהם ימות
והזורה תבקע אפעה קוריהם לא יהיו לבגד ולא
יתכסו במעשיהם מעשיהם מעשי און ופעל
זומס בכפיהם רגליהם לרע ירצו וימהרו לשפך
דם נקי מוזשבתיהם מוזשבות און שד ושבר
במסלותם דרך שלום לא ידעו ואין משפט
במעגלתם נתיבותיהם עקשו להם כל דרך בה
לא ידע שלום על כן רזוק משפט ממנו ולא
תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה זושך לנגהות

באפלות זהלך נגששה כעורים קיר וכאין עינים
נגששה כשלנו בצהרים כנשף באשמנים כמתים
נהמה כדבים כלנו וכיונים הגה נהגה נקה למשפט
ואין לישועה רוזקה ממנו כי רבו פשעינו נגדרך
וזוטאותינו ענתה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו
ידענום פשע וכוזש ביהוה ונסוג מאזור אלהינו
דבר עשק וסרה הרו והגו מלב דברי שקר והסג
אזור משפט וצדקה מרוזוק תעמד כי כשלה
ברזוב אמת ונכוזה לא תוכל לבוא ותהי האמת
נעדרת וסר מרע משתולל וירא יהוה וירע בעיניו
כי אין משפט וירא כי אין איש וישתומם כי אין
מפגיע ותושע לו זרעו וצדקתו היא סמכתהו
וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש
בגדי נקם תלבשת ויעט כמעיל קנאה כעל
גמלות כעל ישלם זומה לצריו גמול לאיביו לאיים
גמול ישלם וייראו ממערב את שם יהוה וממזרוז
שמש את כבודו כי יבוא כנהר צר רוז יהוה
נססה בו ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם
יהוה ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוזי אשר
עליך ודברי אשר שמתי בפוך לא ימושו מפוך
ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה מעתה ועד

עולם קומי
אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך רוז כי הגה
הזשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך ירוז
יהוה וכבודו עליך יראה והלכו גוים לאורך
ומלכים לנגה רוזך שאי סביב עיניך וראי כלם
נקבצו באו לך בניך מרוזוק יבאו ובנתך על צד
תאמנה אז תראי ונהרת ופוזר ורוז לבבך כי
יהפך עליך המון ים זייל גוים יבאו לך שפעת
גמלים תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו
זהב ולבונה ישאו ותהלות יהוה יבשרו כל צאן
קדר יקבצו לך אילי גביות ישרתונך יעלו על
רצון מזבזוי ובית תפארתי אפאר מי אלה כעב
תעופינה וכיונים אל ארבתיהם כי לי איים יקוו
ואניות תרשיש בראשנה להביא בניך מרוזוק
כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך ולקדוש
ישראל כי פארך ובנו בני זכר זמתיך ומלכיהם
ישרתונך כי בקצפי הכיתך וברצוני רוזמתיך
ופתוזו שערך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא
אליך זייל גוים ומלכיהם נהוגים כי הגוי והממלכה
אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים זורב יזורבו כבוד
הלבנון אליך יבוא ברוש תדהר ותאשור יזודו

לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד והלכו אליך שזוהו בני מעניך והשתזוו על כפות רגליך כל מנאציק וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראל תזות היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתיק לגאון עולם משוש דור ודור וינקת זולב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב תזות הנזושת אביא זהב ותזות הברזל אביא כסף ותזות העצים נזושת ותזות האבנים ברזל ושמתי פקדתך שלום ונגשיך צדקה לא ישמע עוד זומס בארעך שד ושבר בגבולך וקראת ישועה זזומתיך ושעריך תהלה לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולגנה הירוז לא יאיר לך והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך לא יבוא עוד שמשך וירזוך לא יאסף כי יהוה יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעו מעשה ידי להתפאר הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יהוה בעתה אזוישנה

רוז אדני יהוה עלי יען משזו יהוה אתי לבשר עגוים שלזוני לזבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולאסורים פקוז קוזו לקרא שנת רצון ליהוה

ויום נקם לאלהינו לזוזם כל אכלים לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תזות אפר שמן ששון תזות אבל מעטה תהלה תזות רוזו כהה וקרא להם אילי הצדק מטע יהוה להתפאר ובנו זרבות עולם שזממות ראשנים יקוממו וזדשו ערי זרוב שזממות דור ודור ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נזכר אכריכם וכרמיכם ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם זזיל גוים תאכלו ובכבודם תתימרו תזות בשתכם משנה וכלמה ירנו זולקם לכן בארעם משנה ירשו שמוזות עולם תהיה להם כי אני יהוה אהב משפט שזא גזל בעולה ונתתי פעלתם באמת וברית עולם אכרות להם ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראייהם יכירום כי הם זרע ברך יהוה שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני כזותן יכהן פאר וככלה תעדה כליה כי כארץ תוציא צמוזה וכגנה זרועיה תצמיז כן אדני יהוה יצמיז צדקה ותהלה נגד כל הגוים למען ציון לא אזושה ולמען ירושלם לא אשקוט עד יצא כגנה צדקה וישועתה כלפיד יבער וראו גוים צדקך וכל

מלכים כבודך וקרא לך שם זודש אשר פי יהוה
יקבנו והיית עטרת תפארת ביד יהוה וצנוף
מלוכה בכף אלהיך לא יאמר לך עוד עזובה
ולארצך לא יאמר עוד שׁממה כי לך יקרא זופצי
בה ולארצך בעולה כי זופץ יהוה בך וארצך
תבעל כי יבעל בזור בתולה יבעלך בניך
ומשושׁ זותן על כלה ישישׁ עליך אלהיך על
זומתיך ירושלם הפקדתי שׁמרים כל היום וכל
הלילה תמיד לא יזשו המזכרים את יהוה אל
דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישׁים את
ירושלם תהלה בארץ נשׁבע יהוה בימינו ובזרוע
עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם
ישׁתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו כי מאספוי
יאכלהו והללו את יהוה ומקבציו ישׁתהו בזצרות
קדשי
עברו עברו
בשערים פנו דרך העם סלו סלו המסלה סקלו
מאבן הרימו נס על העמים הגה יהוה השׁביע
אל קצה הארץ אמרו לבת ציון הגה ישׁעך בא
הגה שׁכרו אתו ופעלתו לפננו וקראו להם עם
הקדש גאולי יהוה ולך יקרא דרושה עיר לא
נעזבה מי זה בא מאדום

זמוין בגדים מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב
כזו אני מדבר בצדקה רב להושיע מדוע אדם
ללבושך ובגדיך כדרך בגת פורה דרכתי לבדי
ומעמים אין אישׁ אתי ואדרכם באפי וארמסם
בזומתי ויז נצוזם על בגדי וכל מלבושי אגאלתי
כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה ואביט ואין
עזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרעי וזומתי
היא סמכתני ואבוס עמים באפי ואשׁכרם בזומתי
ואוריד לארץ נצוזם
זוסדי
יהוה אזכיר תהלת יהוה כעל כל אשר גמלנו
יהוה ורב טוב לבית ישראל אשר גמלם כרוזמיו
וכרב זוסדיו ויאמר אך עמי המה בנים לא ישׁקרו
ויהי להם למושיע בכל צרתם לא צר ומלאך פננו
הושיעם באהבתו ובזומלתו הוא גאלם וינטלם
וינשאם כל ימי עולם והמה מרו ועצבו את רוז
קדשו ויהפך להם לאויב הוא נלזום בם ויזכר ימי
עולם משה עמו איה המעלם מים את רעי צאנו
איה השׁם בקרבו את רוז קדשו מוליך לימין
משה זרוע תפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו
שׁם עולם מוליכם בתהמות כסוס במדבר לא
יכשלו כבהמה בבקעה תרד רוז יהוה תניזנו

כן נהגת עמך לעשות לך שם תפארת הבט
משמים וראה מוזבל קדשך ותפארתך איה קנאתך
וגבורתך המון מעיך ורזומיך אלי התאפקו כי
אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא
יכירו אתה יהוה אבינו גאלנו מעולם שמך למה
תתענו יהוה מדרכיק תקשיוז לבנו מיראתך שוב
למען עבדיך שבטי נזולתך למצער ירשו עם
קדשך צרינו בוססו מקדשך היינו מעולם לא
משלת בם לא נקרא שמך עליהם לוא קרעת
שמים ירדת מפניך הרים נזלו כקדוז אש המסים
מים תבעה אש להודיע שמך לצריך מפניך גוים
ירגזו בעשותך נזראות לא נקוה ירדת מפניך הרים
נזלו ומעולם לא שמעו לא האוינו עין לא ראתה
אלהים זולתך יעשה לבזוכה לו פגעת את שש
ועשה צדק בדרכיך יזכרוך הן אתה קצפת ונזוטא
בהם עולם ונזשע ונזי כטמא כלנו וכבגד עדים
כל צדקתינו ונבל כעלה כלנו ועוננו כרוז ישאנו
ואין קורא בשמך מתעורר להזויק בך כי הסתרת
פניך ממנו ותמוגנו ביד עוננו ועתה יהוה אבינו
אתה אנזנו הזומר ואתה יצרנו ומעשה ידך
כלנו אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר

עון הן הבט נא עמך כלנו ערי קדשך היו מדבר
ציון מדבר היתה ירושלם שממה בית קדשנו
ותפארתנו אשר הלכוך אבותינו היה לשרפת אש
וכל מוזמדינו היה לזרבה העל אלה תתאפק יהוה
תזשה ותענו עד מאד נדרשתי
ללוא שאלו נמצאתי ללא בקשני אמרתי הנני הנני
אל גוי לא קרא בשמי פרשתי ידי כל היום אל
עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אזור
מוזשבתיהם העם המכעיסים אותי על פני תמיד
זבזים בגנות ומקטרים על הלכנים הישבים
בקברים ובנצורים ילינו האכלים בשר הזוזיר
ופרק פגלים כליהם האמרים קרב אליך אל תגש
בי כי קדשתיך אלה עשן באפי אש יקדת כל
היום הנה כתובה לפני לא אזשה כי אם שלמתי
ושלמתי על זויקם עונתיכם ועונת אבותיכם
יזדו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבעות זורפוני ומדתי פעלתם ראשנה על
זויקם כה
אמר יהוה כאשר ימצא התירוש באשכול ואמר
אל תשוזיתו כי ברכה בו כן אעשה למען
עבדי לבלתי השוזית הכל והוצאתי מיעקב

זרע ומיהודה יורש הרי וירשנה בוזירי ועבדי
ישכנו שמה והיה השרון לנוה צאן ועמק עכור
לרבץ בקר לעמי אשר דרשוני ואתם עוזבי יהוה
השכוזים את הר קדשי הערכים לגד שלזון
והממלאים לבני ממסך ומניתי אתכם לזורב
וכלכם לטבזז תכרעו יען קראתי ולא עניתם
דברתי ולא שמעתם ותעשו הרע בעיני ובאשר
לא זופצתי בזורתם

לכן כה אמר אדני יהוה הגה עבדי יאכלו ואתם
תרעבו הגה עבדי ישתו ואתם תצמאו הגה עבדי
ישמוזו ואתם תבשו הגה עבדי ירנו מטוב לב
ואתם תצעקו מכאב לב ומשבר רוזז תילילו
והנזזתם שׁמכם לשבועה לבוזירי והביתך אדני
יהוה ולעבדיו יקרא שם אזור אשר המתברך
בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ ישבע
באלהי אמן כי נשכזו הצרות הראשנות וכי
נסתרו מעיני כי הנני בורא שמים זודשים וארץ
זודשה ולא תזכרנה הראשנות ולא תעלינה על
לב כי אם שישו וגילו עדי עד אשר אני בורא
כי הנני בורא את ירושכלם גילה ועמה משוש
וגלתי בירושכלם ושעתי בעמי ולא ישמע בה

עוד קול בכי וקול זעקה לא יהיה משם עוד
עול ימים וזקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער
בן מאה שנה ימות והזוטא בן מאה שנה יקלל
ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו פרים לא
יבנו ואזור ישב לא יטעו ואזור יאכל כי כימי
העץ ימי עמי ומעשה ידיהם יבכו בוזירי לא יגעו
לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה
וצאצאיהם אתם והיה טרם יקראו ואני אענה
עוד הם מדברים ואני אשמע זאב וטלה ירעו
כאזוד ואריה כבקר יאכל תבן ונזוש עפר לזומו
לא ירעו ולא ישזזיתו בכל הר קדשי אמר
יהוה

יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית
אשר תבנו לי ואי זה מקום מנזזתי ואת כל אלה
ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט
אל עני ונכה רוזז וזרד על דברי שזזט השור
מכה איש זזזז השנה עורף כלב מעלה מנזזה
דם זזזיר מזכיר לבנה מברך און גם המה בזזרו
בדרכיהם ובשקוציהם נפשם זופצה גם אני אבזור
בתעלליהם ומנזרתם אביא להם יען קראתי ואין
עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע בעיני ובאשר

לא זופצתי בזורו
יהוה הזורדים אל דברו אמרו אוזיכם שזאיכם
מנדיכם למען שמי יכבד יהוה ונראה בשמוזתכם
והם יבשו קול שאון מעיר קול מהיכל קול יהוה
משלם גבול לאיביו בטרם תזייל ילדה בטרם
יבוא זובל לה והמליטה זכר מי שמע כזאת מי
ראה כאלה היוזל ארץ ביום אזוד אם יולד גוי
פעם אזוזת כי זולה גם ילדה ציון את בניה האני
אשכיר ולא אוליד יאמר יהוה אם אני המוליד
ועצרתי אמר אלהיך שמוזו
את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה
משוש כל המתאבלים עליה למען תינקו
ושבעתם משד תנזומיה למען תמצו והתענגתם
מוזי כבודה כי כה אמר
יהוה הנני נטה אליה כנהר שלום וכנזול שוטף
כבוד גוים וינקתם על צד תנשאו ועל ברכים
תשעשעו כאיש אשר אמו תנזומנו כן אנכי
אנזומכם ובירושלם תנזומו וראיתם ושש לבכם
ועצמותיכם כדשא תפרוזנה ונודעה יד יהוה את
עבדיו וזעם את איביו כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בזומה אפו וגערתו

בלהבי אש כי באש יהוה נשפט ובזורבו את כל
בשר ורבו זוללי יהוה המתקדשים והמטהרים
אל הגנות אזור אזוד בתוך אכלי בשר הזוזיר
והשקץ והעכבר יזודו יספו נאם יהוה ואנכי
מעשיהם ומזשבתיהם באה לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את כבודי ושמתו בהם
אות ושלזותי מהם פליטים אל הגוים תרשיש
פול וקוד משכי קשת תבל ויון האיים הרזוקים
אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו את כבודי
והגידו את כבודי בגוים והביאו את כל אוזיכם
מכל הגוים מנזוה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים
ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי ירושלם אמר
יהוה כאשר יביאו בני ישראל את המנזוה בכלי
טהור בית יהוה וגם מהם אקוז לכהנים ללוים
אמר יהוה כי כאשר השמים הזודשים והארץ
הזודשה אשר אני עשה עמדים לפני נאם יהוה
כן יעמד זרעכם ושמכם והיה מדי זודש בזודשו
ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתזוזת
לפני אמר יהוה וישאו וראו בפגרי האנשים
הפשיעים כי תולעתם לא תמות ואשם לא
תכבה והיו דראון לכל בשר